

உ
சிவமயம்.

எ த ர ி த் த வ ர த ம்.

இது

இருத்துருத்தி

இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்துக்குரிய

ந ரு ர்

ச ச் சி த ர ன ந் த ச வ ர மி க ள ர ல்

தமது சுவானுபூதியில் உதித்தவாறு

அருளிச்செய்யப்பட்டு,

சேன்னை அத்துவைத சபையார்

விருப்பத்தின்படி,

ஹை சுவாமிகள் மாணாக்கர்

கே ர வ ள ம். து ரை ச ர மி ந ர யு டு

அ வ ர் க ள ர ல்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஸ் மமரபஸ்

இதன் விலை அரை - ரூ.

(Copy-right Reserved.)

புத்தக விளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனின், இதனடியிற்கண்டெள்ள புத்தகங்களை வேண்டுவோர் சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 191-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ம - ன - ன - னீ, முருகேசுமூதலியா ரவர்களிடத்திலும், ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளர்க்கு ம-ன-ன-னீ, கோ. துரைசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிநாட்டார் ஷையாருக்கு முன்பண மனுப்பாமலே வாலியூ பேயேபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்கும் நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
பிரபுவிங்கலீலை மூலமும் உரையும் காப்பி க-க்கு	2	8	0
சுவானுபூதிவிளக்கம்.	}	0	6 0
சீவகாருணியவிளக்கம்.			
உபநிடதம் விருத்தியுரை.			
வேதாந்த சூளாமணி உரை.	2	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.	0	8	0
திருக்குத்திரிசிய விவேகவுரை.	1	0	0
உத்தமவாதம் மூலம்.	0	8	0
கைவல்லியநவநீத விருத்தியுரை (2d Edition- in the Press.)	}	1	4 0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்க விஞ்ஞவிடை.			
தத்துவநிஜானுபோகசாரம் (முதல்வால்யம்.)	2	0	0
சுகர் கைவல்லியம்.	0	2	0
சொருபசாரமூலம்.	0	2	0
பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.	0	10	0
சசிவன்ன போதவுரை.	0	8	0
எதார்த்தவாதம்.	0	4	0
சொருபசாரம் மூலமும், உரையும்.	0	8	0

இனியச்சிடப்படும் நூல்கள்.

பகவத்கீதை விருத்தியுரை.
வேதாந்த இலக்கணவுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சான்றோரையுடைத் தென்றென்றருந்தமிழி னவ்வைநனி
சாற்றுந்தொல்லை, சான்றோரில்சீர்த்தி கெழுவழுதியர்கோன்
செய்தவமற்றிது வென்றோங்கும், வானோரம்மாடக் கூடற்
புலவர் செருக்ககற்றுமாதானுபங்கி, தான்றோன்றவருத் தொ
ண்டைநாட்டினியல்பினைத் தென்னுந்தரத்ததன்றே.

அன்னநாட்டினிலடியார் பத்திமையிற்றென வகலக்கவி
யிற்கூறும், தன்னிகரில்சேவையர்கோன் மரபினொன்றெவ்
வுலகுஞ் சாற்றுஞ்சீர்த்தி, துன்னியவே ளாண்குலத்தோர்க்
கிடனாய சூனும்பேட்டினுக்கணித்தாப், பொன்னகரமென
விலங்கு மீசுரொன்றொருநகரம் பொலியுமாலோ.

இந்நகரிலாத் திகழேமாங்கிடநாத்திகக்கரிகளடைவினேங்க
த், தென்னார்மொழி வடமொழியினுபகிடதச் செழும்பொரு
ளிற் செருக்கதெய்த, மன்னுமணிமாமுதலா வகுத்துரைக்கு
மெண்சித்தி மரபினாயிற், றன்னைநனிவிளக் கொருசித்தியின்
முனரொத்தகையெனவே சாற்றவம்மா.

சூதகற்றுந் திருமறையின் முடிபனைத்தும் வாழாராயணன்
ரொகுத்திட், டாதாவினஞ்ஞான்று வடமொழியினுரைத்தாங்
கின்றன்பினன்னேன, தீ திலருந்தமிழ்நாடுசெய்தவத்தான்
வந்ததெனச் செப்பவேமெய்ப், போதமெனுந் தானிவனோர்
சச்சிதானந்த னெனப்புவிவந்தானால்.

வாதநால்வகையெனவத்தருக்கநூல்வகுத்தநெறிமாழாந்தே
ங்க, வாதமெனத் துங்காரியகாரணமென் வகையினனிவகு
த்துக்காட்டி, ஏதுலொருகால நான்கினுந்தனைக் காட்டெடதார்
த்தநிலை யினுவென்றப்பேர், ஆதரவினினிதே தாங்க லொருமு
லெம்மோர்க் கன்பினளித்திட்டானும்.

சொற்றவிந்நூனமக்கன்றியார்க்கு மருப்பயன்பிராதேதான்
றுதற்கீண், இற்றவகையாதென வன்னவனமுத் தெரண்டா
விகலற்றோங்கிற்கும், அத்துவிதச் சபையினர்கேட்பக் களி
வினச்சியற்றியளித்தானம்மா, பொய்த்துவிதச்சழக்ககல்கே
வளத்துரைசாமிக்குரிசில் புனாகமர்த்தே.

சாதது கவகா

இந்தூலாகிரியர் மாணுக்கர்
அ-முநிசாமிநாயகர் அவர்கள்
இயற்றிய

நேரிசை வெண்டா.

சதார்த்தந்தா னென்றுணரச் சாதனமா யிந்நூ
லெதார்த்தவா தப்பெயரா லீங்கே—வுதாகரித்தான்
பாருறையீ ரூரத்தி பாதிப் பிரியனெனும்
பேருடையா னெங்கோன் பிறர்க்கு.

திருமுக்கடலில் சதாநிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
முனியப்பகவாய்கள்மாணுக்கர்
மணிமங்கலம்,

திருவேங்கட முதலியார் செய்த
அறுசீர்க்கழிகெடி லாகிரியவிருத்தம்

அத்தருக்க நூலறையும் வாழம்போ லாகாம லவனி யுய்யப்,
பொய்த்துவிதச் சமுக்கற்று மெதார்த்தவா தப்பெயரிற் புனைந்
தளித்தான், வித்தகமார் தனையுணர்த்த மான்காட்டி மான்ப
டுக்கும் வேடமென்ன, இத்தாணி வருசத்தி தானந்த மாதவ
னுள் ளிசைந்திட டம்மா.

இந்தூலாகிரியர் மாணுக்கர் லொருவராகிய
சேலம்-திரு - கோடனேஸ்வர முதலியார்
இயற்றிய

நேரிசை வெண்டா.

பதார்த்தவாதப் பண்பதனேப் பாவிக்கு ஞான
எதார்த்தவாத மென்கொருநூ லீந்தான்—பதார்த்தத்
தனையருளுஞ் சச்சிதா னத்தருகு சாமி
தனக்குளதோ கைம்மாறு தான்.

இதன்கீழ்க் கருவியால் துறை
 ிலாவது. தனிதனில் முடிபுறப்பின்
 சீர்தரவாறு.

தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்

தனிதனில்.

தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்

தனிதனில்.

இதன்கீழ்க் கருவியால் துறை
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 சீர்தரவாறு.

தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்
 தனிதனில் தனிதனில் தனிதனில்

С. Г. Яковлевич.

4. The fourth part of the document discusses the limitations of the study and suggests areas for future research.

5. The fifth part of the document provides a conclusion and summarizes the main points of the research.

[illegible][illegible]

100-443887-100

4-24-45 4-26-45 4-27-45 4-28-45 4-29-45 4-30-45

5-1-45 5-2-45 5-3-45 5-4-45 5-5-45 5-6-45

[The page contains several lines of extremely faint, illegible text.]

இயற்றமிழாசிரியராகிய

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்
இராயபுரம்-சேணியப்பநாயகர் இயற்றிய
எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விநந்தம்.

சுவதிலதமென வொளிர்சூர்க் குரவனன்றேற்-சுத்தஞ்
னிய மாயத்தூர்ந்து துறைகாண, அவதியிலா துறைதரும்வே
தாந்தசாகை - யருமறையி னிதுகாறும் யாவொளித்தார்,
பவவலையாற் பவவமதைப் பாயமுடிப்பெய்த - பதமலரோன்
எதார்த்தவாதப்பேர்நூல்வனைந்தான், தவவடிவந்தாழ் சொப்
பிரகாசதனிச் சுடோ-தகவுருக் கொண்டிற்ற சச்சிதானந்தன்
மன்றோ.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

மணவூர் - முநிசாமிமுதலியார் பாடிய

நேரிகைவெண்பா.

நானாகா ரன்சச்சி தானந்த னானிலத்திற்
முன தரவிற் றகவுரைத்தான்—தானும்
பதார்த்த நிலையைப் பகுத்துணர்த்த வல்ல
வெதார்த்தவா தத்தை யியைந்து.

இந்நூலாகிரியர் அடி யார்களில் ஒருவர்
பவழை. தங்கவேல் ஐயரியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

அறிவின்பக் தாழை மனபூதி பெற்றுப்
பிறிதென்ப இன்றிப் பிறங்கும்—நெறியொன்
நெடுத்தியம்பு மாயிவ் வெதார்த்தவா தத்தைத்
படி. த்துணர்ந்தார் வெல்வர் பதை.

விருத்தம்.

இன்னண மாயதேதா நினைவி துவினைத்
தன்னனு பூதியிற் காற்றின னீசுர்
நன்னகர் சச்சிதா தந்த னைஞ்ஞ
அன்னவ னாடி. பணிக் தரியவி டுடைபாம்.

இந்நூலாகிரியர் அடி யார்களில் ஒருவர்.

ஆறுமுக முதலியார் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

பெதவா தத்தின் பிணக்கைல காஞ்ஞ
நெதத்தி னுட்பொருளு மீதேதாங்க—நெத
தார்த்தவாத மிந்நா விசைத்தளித்தா நெத
தார்த்தசச்சி தார்த்தா னின் னு.

சொல்லம்.

எ த ன் த வ ன் த ம்.

—சொல்லம்—

சொல்லவனக்கம்.

மெல்லி தத்தவந்தை மாடு தறித்தனைக்
கன்னகக் காலவிது கட்டுதல்—தன்னியதா
கொள்ளத்தி வின்றனத்த வேகவி பூண்டதில்
தன்னுலகத் தாளே தனை.

(*)

சொல்லவனக்கம்.

மெல்லித்த தன்னேதன் தென்னிதன் வத்தித்த
மெல்லி சொனக்கவித்த—தென்னித்த—மெல்லி
மெல்லித்த தன்னேதன் தென்னித்த வேகவி பூண்டதில்
தன்னுலகத் தாளே தனை.

(*)

தாழ்மெல்லம்.

மெல்லித்த தன்னேதன் தென்னித்த வேகவி பூண்டதில்
தன்னுலகத் தாளே தனை.

(*)

தாழ்மெல்லம்.

தன்னேதன் தென்னித்த தன்னேதன் தென்னித்த
தன்னேதன் தென்னித்த தன்னேதன் தென்னித்த
தன்னேதன் தென்னித்த தன்னேதன் தென்னித்த
தன்னேதன் தென்னித்த தன்னேதன் தென்னித்த

(*)

[illegible][illegible]

Director, Federal Bureau of Investigation
Washington, D.C.
Dear Sir:
Enclosed are two copies of a letterhead memorandum from the New York Office dated May 10, 1967, regarding the activities of the American Indian Movement (AIM) in the New York City area.

[illegible]

1. The first step in the process of the investigation is to identify the problem. This is done by the investigator who is assigned to the case. The investigator will then gather information about the problem and the people involved. This information will be used to develop a plan of action. The plan of action will be implemented and the results will be evaluated. If the problem is not solved, the investigator will go back to the first step and start over.

Camp Cordero
Camp Cordero
Camp Cordero
Camp Cordero
Camp Cordero

67 ஆம் கட்டிடம், சென்னை, கிழக்குத் துறைமுகம்
 கட்டிடத்துறை, கட்டிடப் பிழிப்புத் துறை, கட்டிடப்
 பிழிப்புத் துறை, கட்டிடப் பிழிப்புத் துறை,
 கட்டிடப் பிழிப்புத் துறை, கட்டிடப் பிழிப்புத் துறை.

அனைத்தருள காணே வனமுயத்தி செவ்வே
நினைப்புகழி யெவ்வே கிளைப்பொருள்தருவா
காணேமே வேருகக் கட்டுடைத்தத் தொன்மெவ்வ
வினாமே வேத வித,

1. திருவள்ளூர் மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி
மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி
கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி
கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி
கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி

சென்னை நகரத்திலுள்ள சென்னை கல்வி
பேரவையின் கீழ் சென்னை கல்வி
பேரவையின் கீழ் சென்னை கல்வி
பேரவையின் கீழ் சென்னை கல்வி
பேரவையின் கீழ் சென்னை கல்வி

1. The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

1/10/00 0000000000 0000000000 0000000000
0000000000 0000000000 0000000000 0000000000
0000000000 0000000000 0000000000 0000000000
0000000000 0000000000 0000000000 0000000000

The first group of people who were
in the first group of people who were
in the first group of people who were
in the first group of people who were
in the first group of people who were

[illegible]

1. The first of these is the fact that the Government has not yet decided whether it will accept the offer of the United States to purchase the surplus stocks of the Government.

நூல்.

மன்னுருவாய் நின்றழந்து மன்னுருவி லேமபகி
மன்னுருவாய்ப் போகு மதியிலிளம்—மன்னுருவை
பெண்டுபின்னை சுற்றம் பெயர் நிதியெனென்
தென்னுமறி வாமோ வினை.

(1)

நிலி முதலான காது வருவக்க
கோடு துயிலுக்கா வில்லாமை—ஏனென—
காது மலலிடுக்கக் காது வலமென் று
காணமிலா வாமோ னென்று.

(2)

நாணம் புலனின்றேற் கான்பானில் கோடு
காணக் கிதாழ்லென்றே சுற்றம்—நாணத்தா
டுவன்றோய் தென்னி லெழியக் குடிகாது
நன்னுயன் னுள்ளேந் து.

(3)

பாசா ததிருக்க பாசாதி தேர்த்திலேயே
பாசாத தேனென்பப் பாசாவகத்—தாச
கவலை தணிப்பதற்குக் கான்பாலைக் கிணற்று
வினசெயல் தென்னுமட் டென்து.

(4)

தேகாதி தேர்த்தத்தாற் கிண காசென்பாய்
தேகாதி தேர்த்தமன்றிச் செப்புனைவோ—தேகாதி
தோன்று விடமென்கே தோன்று விடமென்கே
யுன்றிப்பார்த்த தங்கேந் தோது.

(5)

எல்லா மதிவரிசு பெனுமறி வந்தென்ன
வெல்லாருங் காணு திருப்பானே—வெல்லா
நினைப்பமறப் பாசா கிலையுருகப் பெற்றால்
அனைத்தருவு காமென் தறி.

(6)

அனைத்தருவு காமே னனுபவத்தி லென்கே
நினைப்பன்றி யென்கே நினைப்போ—அனைத்தருவு
காணாமே வேருகக் கட்டுடைத்துத் தோண்டுகால்
வினாமே வேத விதி.

(7)

பஞ்சுவத்தா லன்றிப் பகரா விதியாயிற்
பஞ்சுவத்தா லன்றிப் பலவாகா—பஞ்சுவமுஞ்
சேட்டையா லன்றியெங்ஙன் சேட்டிக்கு மாங்கவையு
நீட்டுவா னன்றி யிவா. (௬)

சேட்டை யறுப்பிவிக்குச் சேட்டிப்ப தெங்கே
சட்டுவா னன்றியுண்டோ வெங்கேனுஞ்—சேட்டை
புரிவானிற் காணுப் புர்பொருளிற் காணின்
மருணிவ்வி வாரா மதி. (௭)

புரிவானிற் காணும் புதுமைதா னுண்டோ
புரிவானின் வேறே புதுமை—புரிவான்
புரிதலான் டொன்றே புரிதலுனின் வேறே
வரிதலிற் தென்கு வறிந்து. (௮)

புரிதகு னென்றேற் புர்பொருளு டொன்றே
புரிவானைக் காணிற் புகலா—விருவகையங்
காணினிலை யென்பையேற் காணு முனமுண்டோ
காணினிலை யெப்போதுங் காண். (௯)

காணி னுலவிலை காணு விடத்துண்டேற்
காணி னிவந்தெதிராக் காண்பானேன்—காணு
மநியாமை யாலே யறிவுருமா கம்மை
யறிவாயுன் னுள்ளோ யாழ்ந்து. (௧௦)

. அநியாமை யாதோ வறிவானின் சேட்டை
யறிவாய் தேதென்னி னாற்றன்—தறிவே
யறிவானே வென்னி னநியாப் பொருளான்
தறிவொருந் மன்தென் தரி. (௧௧)

காணுமவ ருளென்றுங் காணுமக மேதென்றுங்
காணுமவக யீதென்றுங் கண்டாயேற்—காணுமக
முன்னையான் றி யுண்டோ யுள்தென் விசுவகிக்குப்
புரிவானையான் றி யுண்டாகும் புன். (௧௨)

காண்பா னறிவெங்ஙன் காணுலகந் தாமறியா
காண்பானுட் டோற்றுலகேற் காணுவே—மாண்பறிவித்
சத்தாதி யைந்துஞ் சடமாதி யைந்துலகி
னோத்தே யிருப்பதுந் யோர்.

(சு.க)

ஒருபோது தோன்றி யொருபோது தோன்றுப்
பெரிதா முலகப் பிரமை—யிருபோதும்
நாமிருக்க நம்மையே நாங்கண் டி.டினிலேயேற்
காமமயக் கொங்கேசீ காண்.

(சு.க)

எல்லாம் வெளியொளியா யேகவறி வாமென்னி
னெல்லாப் புலன்காண மில்லாமே—யெல்லா
முபாதியா னென்னி னுபாதிவரு வானே
னபாவத்தா னுமென் றறி.

(சு.க)

ஒருபோது தூல மொருபோது சாயை
யொருபோது பாழிவ் வுலகம்—நிர்போதும்
மாளுத நம்மயக்கோ மாறு மதனியல்போ
தேருத தென்கொண்டோ செப்பு.

(சு.க)

உலகுக்கேற் தூல முளதோ வுணர்வின்
வுலகுக்கேற் சாயை யுளதோ—நிலையுணர்வு
பார்க்குரித்தேற் பாழென்னிற் பார்க்குமோ பாபரா
பார்க்கிலுணர் வன்றியுண்டோ பார்.

(சு.க)

தூயவுணர் வன்றியுண்டேற் தூலாதி தோற்றங்க
ளாயவவை யன்றியுண்டா மாகுலகம்—காயத்
கதம்புறத்திற் காண லறிவன்றி யுண்டோ
வகம்புறநீ யாகா தறி.

(உ.ப)

அறிவுக்கேற் றேற்ற மணுகுமசத் தாதி
மறிவுக்கு வேறெனினு மாகா—பிறிதென்றூற்
காரணந்தான் யாதென்னிற் காரணநீ யாமுன்னிற்
காரணநா னுமோ கரை.

(உ.க)

தூலாதி நீயாயிற் தூலாதி யாய்த்தோன்றுந்
தூலாதி யாகாயேற் றோன்றாவே—சிலமாஞ்
சிற்சொருப நீயாயிற் சிற்சொருப மாவின்ங்குந்
தற்சொருப மேதான தால்.

(22)

சாக்கிராதி நிட்டையினிற் றுனே யிவைகண்டாய்
சாக்கிராதி நிட்டையுநீ தானாகும்—சாக்கிராதி
தோற்றமன்றி யில்லையாத் சொல்லவிட மெய்ங்னோ
வாற்றலிது சத்தியமே யாம்.

(23)

அறிபொருளை யன்றி யறிவுதயங் காணேன்
அறிபொருள்வே றன்றென்னி னாமோ—வெறியா
கயிற்றாவு வேனோநின் காட்சிதான் வேனோ
கயிற்றாவு போலயினங் காண்.

(24)

அறிவுருவ மென்னி னசத்தாதி யாகு
மறிவுருவ மாமென்னி னற்றே—புறங்காணிற்
காணும்வகை யெங்ஙனோ காட்டுமவ னுலன்றிக்
காணாயன் னுனானீ காண்.

(25)

காட்டு மவனோடு காணாமவ னிரண்டோ
நாட்டமொன்றே யாயினும்பொன் னாடாவே—காட்டாம்காற்
சத்தொன்றே யாயினுந்தன் சத்தி பலவாமே
சத்தொழிய வுண்டோ தவிர்.

(26)

விசேட சம்பாடனை.

மண்ணுடலை நாளு மதித்துக்கா மப்பெயா
னென்னி யிடி வேளை யீடேற்றோ—யண்ணலே
சத்தமுத லேத்தறியுஞ் சத்தியதற் கில்லையாத்
சத்துருவ மேதாகுந் தான்.

(27)

ஐந்தறிவுந் தாமென்னி னைந்தாவ தேதறிவுக்
கைந்திடச்சேட் டைக்குணத்தா னைந்தாமே—விந்தவெளி
பத்தோ திசையதனாற் பார்க்கி னுணர்வெளியா
மொத்ததுநீ யாமென் னுணர்.

(28)

உற்றுணர்நின் மெய்யே பொருதொழில்ந் கிவ்வையத்
பற்றுமனம் தானென்னிற் பாடமோ—சொத்தேதத்
டெழுத்தோ பித்தஞ்ஞெ வெதுதாபிஞ்ஞ வுன்னுள்
னெழுத்தோகன் கண்டோ வினா.

(௨௩)

இத்தறிவுத் தாழ்க் கறியா தனையன்,நி
னையத்தறிவு மாகா தறியுமே—யெத்தவரு
காணி னதுவாக் கனத்திற் பலவுலகாந்
வினில் வழங்கிகன் வினா.

(௨௪)

பாலன் கதைபோலும் பாவனைமால் வாடித்தல்
பாலன் கதையாகா பாவனைத்தேத்—தால
முதலோ செயலுஞ்ஞ மெற்றுணராத் சொத்தலோ
வெதுதாபிஞ்ஞ மற்றிற் விது.

(௨௫)

அருவப் பொருளாக் கறியப் படாதே
அருவப் பொருளென் குணமு—முனாநி
னறித்து மறியா யனாநினமு கின்பான்
மறத்துருவப் பேத்தின் மனம்.

(௨௬)

ஐயா வதுமெய்யே யாக்குருவம் வாதலே
பொய்யா மனையெய்க்கன் போத்தெனிற்—பொய்யா
வருவல்ல சொத்த வருவல்ல பூதத்
துருவல்ல வாகா மோ.

(௨௭)

அவ்வாடிவு போலக் கறிகதறி யாதென்னை
யவ்வாடிவே சத்தென் தறிதலா—அவ்வாடிவுக்
கன்னியமு மன்றப் கதிலே சடமித்தா
மன்னதும் பொய்யென் தறி.

(௨௮)

அன்னதும்பொய் யென்னி னனைத்துருவம் காண்பதென்னை
கன்னதுமெய் யென்னி னறிபடா—தென்னி
யிருவகையு னேதுண்மை யிருணர்வ தன்றி
யுருவருவம் குண்டாயி னுது.

(௨௯)

உணர்வெளியே யன்றி யுளறுமண மின்றி
லணிமாதி செய்கைதமம் காதி—புணர்ச்சியன்
என்ற லெதுவென் கிருப்பிடமென் செய்கைஞன்
என்ற லறிவே லியம்பு.

(கக)

உடலளவே தானென் றுறுதித் திடற்கொன்
டெனவன் யன்புத் துழை—மடமை
திதாபான் னுளத் திதாபாபத் செய்கை
சதாபாலத் தஞ்சலமே தான்.

(க௭)

தற்குணமுன் துர்க்குணமு காடி னதனியல்பே
தற்குணத்தோ மென்பதிது சாற்றவே—தற்குணத்தாத்
பொருளுட லின்றியித்தான் பொந்திருந்த துண்மைமாந்
சாருமா லென்றான் தன்.

(க௮)

உடலிடமா மென்னி னுடல்விட்டென் பொரு
றுடலைப் பித்ததனா ளேதி—துடலாகா
தெல்லுடல்வென் டெனு மிருப்ப ததனியல்பே
யவ்வாறு மாற்றாப் பதின்.

(க௯)

ஒழிவுதா னென்றே னொழியின் வினைதா
னொழியாதோ வன்வினையு மொகம்—வினைவற்றத்
மொமோ விதுதானுன் பொருத் தனைக்காணி
னொம விதுவு மனா.

(௪௦)

அறிவை யறிவு தருமை பெனின்
யறிவுக்கு வேண்டு வதைத்தும்—பறிதாக்க
தெய்வெக்குத் தானு யிலகு கறிவையின்
அக்கென் டுடலுன் டலா.

(௪௧)

அப்போ திவையென்னி வப்போ தொழித்தோ
அப்போது தேற்றிலையே லப்போது—மெய்யு
னாகே தமத்தானே அடமை யாவென்னின்
னாகே தமத்தோடு காடு.

(௪௨)

அவ்வாறே எனென்றி னனுவழிவின் னெழில்லை
யவ்வாறு முன்காணி னுங்குண்டோ—எவ்வுடது
மெப்போதும் பார்த்திருக்கி னெப்போதும் சிற்சொருபு
மெப்போது மெவ்வுடது மிடம். (சு.க)

காரணத்தைக் காணாது காரியத்தைக் கண்டுரைத்த
வாசனத்தின் சம்மதமோ வாகாதேற்—பூரணமாந்
தென்சொருபுத் தானே சிதாபாசன் னுனென்றிற்
சிற்சொருபு மாமோ சிதைத்து. (சு.க)

சிதைவுக் கிடமில்லை சிற்சொருபுத் தன்னிற்
புதைவுக் கசைவு புகாதே—சிதைவாகக்
காணி னுணர்வெளியாக் காணி னாக்தொழியும்
வீணிற் புறம்போக்கு விட்டி. (சு.க)

அகம்புறந்தா னெங்கே யனைத்துலகு மெங்கே
யிகபரந்தா னெங்கே யிலையே—கககெளினமக்
காணு முனமுண்டு காணு தலைவொர்க்கு
வீணா வீணில் விவழித்து. (சு.க)

கனவில் விழித்தோர்க்குக் கண்டனமெம் மாமெம்
நனவில் விழித்தோர்க்கு நண்ணு—யனைத்துணை
யென்ரு லெதுமெய் யெதுபொய் யெனவாய்த
னென்ரு முனக்குறுதி காடு. (சு.க)

எல்லாந் சுயஞ்சோதி யென்பதுதான் சத்தியமே
எல்லா பிரவியாதி யென்செய்யா—விலலாயி
னெப்பொருடான் கண்விளங்கு மேதே தெதுசெய்யு
மப்போ நிலையே யது. (சு.க)

முதலீ விகாரிக்கு முற்றுலக மாங்கே
யதனாந் சுயஞ்சோதி யாமே—கதிராதி
யென்னி னதுவாமோ வேகபரி பூரணமா
யுன்னி லதுவா யுறும். (சு.க)

அநிலைவிட் டொன்று மறியப் படாதே
லறிவை யறியா தறியின்—பிறிதாரு
மப்போ துணைக்காணி னப்போதும் வேறில்லை
யெப்போதும் காணி லலை. (௮௦)

என்னுனை யென்னுனை யெகபரி பூரணமா
யென்னைச் சுயஞ்சோதி யென்றறிந்தேன்—இக்கா
ணிலத்திரிபா னீர்போ னிலையறிந்தேன் வேறாய்ச்
சொலத்தகுங்கா னன்னியமுங் சொல். (௮௧)

நிலையழிவு தானுன்னி னின்றொன்றே ஞானோ
நிலையுலகா னென்னி னிகழா—நிலையறந்து
ஞக்கந் திருப்பானேன் சாதனமேன் வீணுக்கோ
தாக்குவிட யத்தவிப்பாந் ஞன். (௮௨)

விடய முளவாக வீண்சா தனையென்
விடயாக மன்றியுண்டோ வேறே—விடயாதே
ய்ப்பாடி னான் கண்டி. குக்க வெப்பாடி தா னில்லையென
தப்பிடுமாழி யாமே தவிர். (௮௩)

என்ற லறிவன்றி யெங்கே விடயாக
யின்றேறல் விடயந்தா னில்லாருந்—துன்றாக
மெப்போ தறிவிலலை யெப்போ நிலைவிடயம்
எப்போது மில்லை யிலைவ. (௮௪)

என்று மறிவிலலை யென்ற லெதெகங்ஙன்
துன்று விடயாகக் துய்த்திலையே—தன்றுறக்கத்
தோதித் தனவங் குணர்க்கெழுந்து சொல்வதெது
பூதப் பழக்கம் புகல். (௮௫)

அங்குணர்த்து சொல்வது தப்போ தறித்திலமே
லிக்குவிழித் தோதலென திவ்வறிவேந்—பாக்காய்கின்
தப்போதில் கெவ்வண்ண மிச்சாளு னக்கிரியை
யப்போதம் கவ்வண்ண மாம். (௮௬)

ஆங்கே விழித்தோருக் கவ்வுருக்கள் பொய்யாகு
மீங்கே விழித்தோருக் கில்லையே—யீங்குருக்கள்
பாழான போதிலையேற் பாழில் விழித்தோர்க்குப்
பாழும்பொய் யாமேநீ பார்.

(௨௩)

மாணாக்கின்கூறல்.

எப்போதுஞ் சாட்சியா யெங்கு மொருபடித்தாய்த்
தப்பாது மாளுது தானறியு—மெப்போதுங்
கண்டவனை யாகாது காணு மிசையத்தை
விண்ணொக்கக் கண்டேன் விழைந்து.

(௨௪)

அவ்வறிவி லெவ்விடய மாகு மெனவறிந்தே
னவ்விடய மாங்கே யழிதலா—லவ்வறிவில்
வேறுருவு மாகா விழைவொழிவி னைக்காணிற்
தேறுமறி வேயொளிருஞ் சென்று.

(௨௫)

நின்னிடத்திற் றானே சராசரமாய்த் தோன்றிகின் று
தன்னிடத்தைக் காணிற் றளிச்சுடராம்—என்னே
யறிவிற் புறங்காணே னன்னியமுங் காணே
னறிவின் மயக்கனைத்து மற்று.

(௨௬)

அறிவாவ தின்ன தறிந்தேனே நின்னா
லறிவுக்குக் கைம்மா றறியேன்—பிறிதொன்று
மென்றா னனவி னிலக்கணந்தா னென்னையெனப்
பொன்றா திருக்கும் பொதிந்து.

(௨௭)

எதைநீ யறிவென்றா யேகவெளி தன்னை
யெதைநீ வெளியென்றா யென்ன—சிறையாத்
தெரிவுமய மாமதனைச் சித்தத்துட் டேனைத்
தெரியவஃ தெங்ஙனே செப்பு.

(௨௮)

உணர்வெளியே சீவ னுணர்வெளியே வீச
னுணர்வெளியே பாசத் துவகை—யுணரி
னுணர்வெளியே தூல முணர்வெளியே சாயை
யுணர்வெளியே பாழங் குறும்.

(௨௯)

உணர்வெளியா மீண்டங் குபாதி விளக்க
முணர்வெளியின் வேறன் குௌரு—முணரி
னுபாதி மயக்கா லொழியாப்பாழ் போலா
மபாய நமக்கெங் கறும். (கூச)

நன்மையு முன்னிலையுந் தானே படர்க்கையுமா
யன்மையுமாய் நின்றதெங்கு மவ்வெளியே—தொன்மையதாய்
ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மவ்வெளியே காண் (கூடு)

இச்சாளு னக்கிரியை யிவ்வெளியே யவ்வுருவும்
நிச்சயமாக் காணனவு நீங்காவே—துச்சமறக்
கண்டணர்ந்த காட்சிக்குக் காணு வதென்றிப்
பண்டணர்ந்த வாசனையும் பட்டு. (கூசு)

துச்சமநீர் வாச்சியமும் தொல்லுலக நீத்தியமும்
எச்சமயத் தோர்க்கெங்ங னில்லாகும்—நிச்சயமா
யவ்வெளியே தானென் றறிந்ததுவா மாளுடர்க்
கண்டவண்ண மாரு மிவை. (கூஎ)

பிற்றறிவும் போதிவுஞ் சிந்தித்தி னவ்வெளியே
முற்றறிவாய் நின்னோர்க்கு முட்டிலேயே—கத்தறவு
லாய பயனென்ன யாகாத போதறிவாய்த்
தூயவா னெயர்க்குஞ் சொல் (கூஈ)

இவ்வெளியின் வேற்றுமைபோ கிக்குருத்தான் கொள்வதனே
யவ்வெளியாய்க் கண்டருக்கி னுங்கதுவா—யிவ்வாறு
காணி னுணர்வெளியே காணர்க்கு வெட்டேறப்
புணிப் பொறுத்தார்க்குப் பேரம். (கூஉ)

எதுதானே கூடத்த னேதோ பிரமம்
எதுதா னாய்க்கெனனி னெங்கும்—புதிதாகப்
பார்க்குந் தெரிவுதனைப் பார்ப்பதுதான் கூடத்தன்
யார்க்குந் தெரியா தது. (எ௦)

அத்தெரிவு தானே யகண்டபரி பூரணமாய்
எத்திசையுங் காணா திலகுமே—யத்தருண
மாகும் பிரமந்தா னவ்வெளியே தாளுத
லாகு மயிக்க மது.

(எக)

அவ்வெளியே கூடத்த னவ்வெளிதா னேபிரம
மவ்வெளியே தானேக மாகுமே—யவ்வெளியி
லித்தனையுங் காணாதா னவ்விதத்தா லும்வழுக்கித்
தத்தித் தவழ்வாரோ தான்.

(எஉ)

எவ்வுயிர்தா னெம்முயற்சி யெவ்வாறு தான்செயினு
மவ்வவற்றா லின்ப மடையாவே—யவ்வெளிவிட்
டென்றா லஃதெங்ங னின்பறிவின் பாலதோ
வொன்றானு மில்லை யுணர்.

(எங)

அவ்வறிவே யெவ்விடய மாயிற் கிடையாதோ
வவ்விடயந் தானே லழியுமோ—வவ்விடயத்
தின்புற் றிருக்கிலையோ வின்புற்றா லேனலைவர்
துன்பக் கடலின்கட் டோய்ந்து.

(எஃ)

துன்பமறி யாவிடயந் துய்ப்பாரு மில்லையோ
துன்பமறி யாவிடயஞ் சொல்லளவே—யின்பமிலை
யப்போதப் போதிலையோ வப்போதப் போதுளதின்
பப்போலி யன்றோ பகர்.

(எஃ)

அவ்வின்ப மாறிலையே யவ்வண்ணஞ் சொல்வானே
னவ்விடயந் துய்ப்பானே னென்வேண்டி—யெவ்வெவரு
மெப்போ துபசாந்த மெய்துமென வேண்டியே
லெப்போ தெவரடைந்தா ரில்.

(எஃ)

ஏனோ விடயத்தி னின்புற்றிருப்பார்க
ளேனோ திருத்திதா னெய்திலரோ—வானோரு
மெய்திலரோ வென்னி னிடையுறெப் போதிலர்தா
மெய்தாரோ யாரு மிதில்.

(எஃ)

எய்தினர்போ லேமாந் திருப்பர் வினைவறியார்
எய்தா தறிவன்றி யெங்கேனு—மெய்துமெனின்
மூடப் பிதற்றுகு முற்றுணர்ந்தோர் சொல்லாரோ
நாடு மெலும்பதுபோ னாய்.

(எஅ)

எதார்த்தவாதம்.

அவ்வெளியே யின்பமெனி னவ்வெளிவிட் டேனலைவர்
அவ்வெளியைக் கண்டங்க ளாக்கினதால்—அவ்வுணர்வும்
ஆங்கவைபோ னின்றுணரு மாங்கதுபோ லாமின்பம்
ஆங்கவைநின் றோரமை யால்.

(எஆ)

நினைப்பு மறப்பிடத்தி னீங்காக் கனவி
லனைத்துருவு மாயழியு மாங்கே—தினைத்துணையு
மில்லாச் சுழுத்திக்க ணெவ்வுருவும் போயினவோ
எல்லாம்போந் தாலன்றோ வில்.

(எப)

நினைப்புமறப் பென்னை கிறைவெளியைக் கொண்டங்
கனைத்துருவுங் கோட லழிதல்—அனைத்தென்னிற்
செய்வான் கருவி செயலிடந்தான் காலமொடு
செய்பொருளா றெங்கேநீ செப்பு.

(எச)

செய்வான் முதலாறுஞ் சேதனமில் லாவெளியின்
மெய்போலத் தோற்றலன்றி வேறில்லை—ஐயாகேள்
பந்தமுத்தி யெங்ஙனோ பாவனைதா னெங்ஙனோ
அந்தமற் றவ்வெளியே யாம்.

(எட)

பந்தமுத்தி தானென்னை பாவனையா லொத்துண்ணல்
முந்துபந்த மில்லாமை முன்னுங்கா—லிந்தவகை
காணி லுணர்வொளியே காணா விடத்தவையே
காணிலிரண் டம்பொய்யே காண்.

(எஎ)

இருவகையும் பொய்யென்னி னேதோதா னுண்மை
யொருவகையு மாகா தொளிர்வை—சரியாகு
முற்றுணர்ந் தோர்க்கென்னின் முற்றுணரா ருண்டேகாண்
அற்றதுநீ யாங்கே யறை.

(எஏ)

எவ்வுயிரு மவ்வொளியே லின்பந்தான் சத்தியமே
அவ்வுயிரி லவ்வொளிகண் டாங்கிருப்பர்—இவ்வகை விட்
டெவ்வுருவு மாயலைவ ரெவ்வெவரு மவ்வொளிதான்
அவ்வகையு மாங்கே யறும். (அரு)

எல்லாரு மவ்வொளியே லின்பந்தான் வேருமோ
எல்லாரு மின்பமே யீங்குணரார்—நல்லோர்
அறிந்ததுவாய் நிற்ப ரகலாரெஞ் ஞான்றும்
பிறிந்துலகைப் பேசார் பிறர்க்கு. (அரு)

அறிவைவிட் டின்ப மடையப் படாதேல்
அறிவின்ப மாக வமையும்—பிறிவின்றி
இத்திறந்தா னெச்சமயுத் தென்றுமிலை யுண்டாயிற்
பித்தர்போற் பேசார் பிறழ்ந்து. (அரு)

சிற்றறிவும் பேரறிவுஞ் செல்லளவு நீங்காவே
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சிந்திக்கி—னிற்றதெனக்
கண்டிலையோ வின்பநிலை காணி னறிவளவே
விண்டாருக் குண்டாகும் வீடு. (அரு)

ஆசைக் களவின் றகிலமுழு தாளினுமிங்
காசைக் களவுண் டறிவானின்—ஆசைக்
கறிவே சுகசாந்தி யாங்காங்கு காணின்
அறிவா நிறைவே யது. (அரு)

ஏதுக் குறக்கந்தா னேதுக்குச் சாதனங்
ளேதுக்குச் சம்மா விருக்கையெனி—னேதுஞ்
சுகமடைவா னவ்வெளியிற் சொல்லினது வொக்கும்
அகமமதை யங்கே யறும். (கரு)

ஆனந்த மேபிரம மாமறிவு கூடத்தன்
ஆனந்தப் பேறறியா ராங்குரைப்பர்—ஆனந்தம்
அவ்வறிவுக் கன்னியமே லத்துவிதத் துக்கானி
எவ்விதத்தா லய்வா ரிவர். (கரு)

தானறிவா னந்தமொழி யாகுந் தற்காணார்
தானறிவென் பார்சொல்லார் தற்கண்டார்—தானாகுஞ்
சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றாவறிவென்
றிங்கற்பங் காணு ரிவர். (௧௨)

உணர்வெளியின் வேறே லுலகந்தா னின்ப
முணர்வெளியின் வேறென் றுரைப்பம்—உணர்வெளியைக்
காணாத நிச்சயத்தார் கண்டாளைப் போலுரைப்பர்
காணமை யால்வேறே காண் (௧௩)

கண்முடி கட்டுதவுங் கட்டுரைத்த வந்நிலைதான்
கண்முடா வாளுடர் கண்ணெங்கு—நண்ணுதலால்
இப்படிதான் சொல்லாரே யேகபரி பூரணமா
யப்படிதா னங்கே யமைந்து. (௧௪)

ஆனந்தா தீதத்தி லவ்விரண்டுங் கண்டிலமேல்
ஆனந்தா தீதந்தா னவ்வொளியே—யீனந்
தருகின்ற தத்துவமுந் தானுமொளி யாமேல்
வருகின்ற துண்டோ வலிந்து. (௧௫)

அவ்வொளிவிட் டின்பமிலை யவ்வின்புக் கன்னியமன்
றவ்வதி தந்தானு மாயுங்கா—லிவ்வாறே
மீண்டுமொளி தானாகு மெல்லமெல்லப் போமியையுந்
தாண்டுமயக் கத்தவர்க்கே தான். (௧௬)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெக்கால முஞ்சிதைந்தே
எப்போதுந் தானு யிலகுமே—அப்பொருளை
நீரலையிற் சித்தனந்த நிச்சயிப்ப ரச்சகமு
நீர்வெள்ளத் தாற்றிற்கு நேர். (௧௭)

சிற்சோதி தானாகுஞ் சிற்சோதி யாமறிவு
சிற்சோதி யானந்தஞ் சிந்திக்கின்—அற்புதமாம்
இந்திரியஞ் சிற்சோதி யேகவெளி யாமளவும்
எந்தவிதத் தாற்போ மிவை. (௧௮)

குடவெளியு மாவெளியுங் கூறிரண்டோ கொன்றோ
குடவெளிநோக் காவொன்றே கூடா—குடநோக்காத்
கூறிரண்டு போலுடம்பாற் கூறுசெய்த் கூருமோ
சுறில் சுயஞ்சோதி யின்று. (கூசு)

சிவப்புச் சுலோகயோனி செழுகடரா மென்னித்
றவச்சச்சி தானந்தந் தானா—மவத்திறுந்
பேதிப்ப தென்கொண்டோ பேருலகப் பேதததைத்
சேதிக்க வன்றோ தெளிந்து. (கூசு)

ஆனந்த மேவிரம மாமென்னிற் சூனியமோ
ஆனந்தந் தானே யறியுமெனி—ஆனந்தஞ்
சிற்சொருப மாகாதோ சிற்சொருப மாமென்னிற்
கற்பிப்ப தேனோ கலா. (கூசு)

கற்பிப்ப தின்றுயிற் காணோமே சிவகிடத்
தற்பமுந்தா னின்பமெனி லாசாய்க்து—தற்காணி
னில்லாமை தானுண்டோ வெங்குந்தா னாகாதோ
புல்லாதோ வெங்குந்தான் போர்து. (கூசு)

புல்லா தெனினுருவப் போதத்தா லெவ்வுருவம்
புல்லா திருக்கினன்றோ புல்லாது—புல்லுக்கினித்
சிற்சொருப போதத்தாற் சிற்சொருப மேயெல்லாத்
தற்சொருப மாகாதோ தான். (கூசு)

எவ்வுருவுந் தானாமே லெவ்வுயிருந் தானாகும்
அவ்வுருவிற் தன்னுருவ மாயங்கால்—வெவ்வேனோ
மன்னுருவா லொன்றிறனும் வா திப்பே னில்லைபெனின்
நண்ணிலில தாமோ கவில். (கூசு)

நன்னுருப்போ லெவ்வுருவுந் தானாகுந் சத்ததந்
தன்னுருப்போற் பாவிக்நிற் சத்தியமே—தன்னுருவுந்
சின்னாள் பழக்கம்போற் சிவன் சைகத்தாகும்
பன்னாள் பழக்கத்தாற் பார். (கூசு)

இதுபோலுஞ் சிற்சொருப மெவ்வுயிருந் தானேல்
அதுபோலு மொன்றென்ப தாகும்—இதுகாணுந்
சொல்லுண்மை ஞானத்தாற் சோதிக்கி னென்தேதான்
இல்லாது மாய மீனி. (400)

சுந்திதா னந்தமுயிர் சுந்திதா னந்தமினா
சுந்திதா னந்தமே தானுலகும்—அச்ச
தனெயெங்குந் காணாது தன்னுடம்பிற் காண்பாச்
பின்பிவொ ளன்றே பிறழ்ந்து. (401)

இஞ்ஞனந்தா னெத்திலேயே மெவ்வுயிர்கட் கொன்பையேல்
அஞ்ஞனந்தா னென்னையென வான்மாவை—யெக்காதுந்
கண்டார்க்கு முஞ்ஞனமுந் கண்டிங்கா னொக்கொண்டிம்
விண்டார்க்கொன் தன்றே விளம்பு. (402)

இஞ்ஞனத்தைத் சுந்திதத்தி லேந்து முயிர்ந்தம்முன்
கண்டார்க்க் கிம்முன்று மாயறவை—யஞ்ஞனம்
புருமவற் நிற்றிசுண்டே யொன்றாரு நிற்பலத்திற்
கொடுக்கிலைவ யன்றியுண்டே வோ லேது. (403)

உயாது மயக்கத்தா லுற்றுணரா கொக்காந்
காவ மீலையிழப்பாற் றேன்ற—காவஞ்ஞன
பெரிபாது கொத்திருக்கு மெவ்வுயிருந் சுத்தியே
தப்பாமே கப்பார்வை தான். (404)

நம்பார்வை தப்பென்னை காடி வதனியல்மேல்
கம்பார்வை தேகிபா னுடாம—தம்பாத்தாந்
தேகந்தா னென்னிலது தேகிஞ்ஞனங் காட்டாத்தா
ஏகதே சுத்தாலென் றென். (405)

சிற்சொதி காணளவுந் செல்லாதிப் பேதமெனிந்
சிற்சொதி கண்டார்க்குந் செல்லாதென்—சிற்சொதி
மய்கிடத்துந் கண்டாருந் கெக்கேதா னெப்பேதம்
யவ்வாறு தோற்றுமோ விண் (406)

கீற்பனைக ளற்றவொளி காரணமு மற்றவொளி
யற்புதமாய் நின்றவொளி யாயுங்காற்—சுற்சொருட
நானு விளங்குமொளி நாதங் கடந்தவொளி
நானேதா னாகுமொளி தான். (கக௯)

எப்போதுங் காணாதா ரிவ்வொளியைக் கண்டளவில்
எப்போதுங் காணாத வின்பத்திற்—றப்பாது
முழங்கிக் கிடப்பரெனின் முழங்கி ரேன்விடயத்
தாழ்குவா ரந்தோ வதை. (கக௯)

எங்குஞ் சுயஞ்சோதி யேகந்தா னுமளவும்
இங்கிப் படியாவ னென்னவோ—சங்கையொழி
யென்ற ரவனு மினியசுக மெட்டென்பந்
நன்ற டயதைநீ நவில். (கக௯)

விடயாதி யெட்டில் விடயசுகம் யாதேஸ்
தடையில் சுயஞ்சோதி தன்னை—யிடைநடுவே
பல்லுருவ மாக்கியின்பம் பாவித்த ருனென்பர்
தொல்லுருவ மாணர் துணிந்து. (கக௯)

விடையமொடு கேவலமு மேல்வா சனைபு
மடைமுக் கியநிசமெய் யான்மா—நிடையாத
அத்துவிதம் வித்தையிவை யானந்த மெட்டென்பஞ்
சத்தசத்தைக் கட்டறுக்கத் தான். (கக௯)

இச்சுகத்தைத் தற்குகந்தா னென்றாற் பிழையென்னை
மெச்சுவிட யத்தவிப்பான் மெய்யாகா—பொய்ச்சுமெனிற்
கேவலா னந்தமோ கேடுந் தெரிவிழப்பாம்
ஆவலுருப் பெற்றா லறி. (ககஅ)

வாசனா னந்தமோ வந்தவிவற் நிற்கிடையி
னேசமக லாதிருக்கை நீட்டியா—தாசமதாம்
வித்தா முலகுக்கு வீணா மதுவன்றிச்
சித்தாமோ நீயே தெளி. (ககஅ)

முக்கியா னந்தமோ மூழ்கா துலகத்தைக்
கக்கிய சோராக் கருதியே—யெக்காலு
பிர்ச்சிந்தை யாயிருத்த னீங்காமை யாலவித்தை
கிற்சொரூபத் தாலன்று தேர்.

(௧௨௦)

பாடணையின் வாதணையா வில்லாமை யால்வெறுப்பால்
தூடணத்தி னுலிறப்பாற் றேன்றுமேற்—பாடணையா
தெக்கவலை தானறுதற் கேதுவென் போலியெனல்
எக்கருத்தாற் றற்சுகமா மன்.

(௧௨௧)

நிசானந்தந் தானோ நிசமாகத் தன்னை
வசமாக் குறிகண்டு வாழ்த—னிசமாயின்
ஊசித் தொனையி லுயர்வானங் காண்பதொக்கும்
காசிக்கு மாகாது காண்.

(௧௨௨)

குறியிழக்கிற் காணா குறிகடந்த தன்னைத்
தறிபோ லிருத்துஞ் சமாதி—பிறிதாகும்
இந்நிலைவிட் டாலென்னி னெவ்வாறு தற்சுகமா
முன்னிலைக்கு மேலா மொழி.

(௧௨௩)

ஆத்தாமா நந்தமோ வாயுங்காற் றற்பிரியம்
பேர்த்துவிட யத்தின்பாற் பேணுமே—நீத்து
வெறுக்கின் வெறுப்பாகும் னீயாத தன்னை
மறத்தலா லாமே மயல்.

(௧௨௪)

தன்னைவிட வேறுண்டேற் றானின்ப மாகாது
தன்னைப் புறங்காணிற் றுன்னேனும்—தன்னைத்தா
னெவ்விடத்துங் கண்டக்கா லின்பந்தான் வேறில்லை
யிவ்விதத்தான் மெய்யா மிது.

(௧௨௫)

நனக்குப் புறம்பற்றித் தானின்ப மாகுங்காற்
றனக்குப் புறம்தேறு தானா—நினைக்குங்கா
லெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி தானாகா
தில்லாகு மின்ப மிதின்.

(௧௨௬)

அத்துவிதா னந்தமோ வான்மாப் பிரமமெனு
மித்துவித மில்லாமை யெண்ணுங்கா—லெத்துவித
மில்லாத சிற்சொடிக் கிந்நிலையுங் கற்பிதமே
இல்லாமோ வுண்டாயி னிங்கு. (கஉ.௭)

பின்டம்பின் டித்தபொருள் பேதம்போ லென்பர்நில
அண்டம்பின் டங்களிஞ லாக்குவார்—கண்டித்து
நிற்கும் பொருளன்று நில்லாப் பொருளன்று
தற்பா வனையாலே தான். (கஉ.௮)

வித்தியா னந்தமோ விஞ்ஞானத் தாமதுவுத்
தத்தொமசி வாக்கியத்தாற் றுன்விளங்கும்—இத்திறத்தான்
ஆக்கையா லன்றியுயி ரார்தா னறிநிற்பார்
வாக்கியத்தா லன்றி வரா. (கஉ.௯)

வாக்கியத்தா லன்றியிது வாரா தெனன்மெய்யே
வாக்கியமுஞ் சிந்தனையும் வந்தவிடம்—கோக்
லுணர்வெளியின் வேறன் றுணர்வெளியே யாமென்
றுணரினது கற்பிதமென் றோது. (கஉ.௧௦)

படிக்கலிவை நீர்க்குளம்போற் பாலிக்வி னுமேற்
படிச்சா தனவின்பும் பார்க்கிற்—நிடப்பேளும்
என்றா விதிலைய மெவ்விடத்துந் தற்கண்டால்
அன்றே யறுமென் றறி. (கஉ.௧௧)

தன்னைமற வாதிருக்கிற் தன்னைமறை யாமயதுந்
தன்னையிழந் தாலொளியுந் தானிழக்கும்—என்னே
இதுதா னறியாதா னென்கொண்டோ வாழ்வார்
மதியாதென் றோரார் மறந்து. (கஉ.௧௨)

சிற்சொதி பேதங்கள் செல்லளவு நீக்காவே
சிற்பேத வானந்தஞ் சிந்தித்திற்—கற்பனைக
ளில்லாமே நிச்சயத்தா லில்லாகுந் தற்சொருபம்
கல்லாமை யாலே கரை. (கஉ.௧௩)

தன்னிடத்தி லெவ்வுயிரும் தன்னையவற் றின்பாலும்
தன்னிடத்தி லெவ்வுலகும் தான்காணின்—தன்னிலைதான்
எத்தனைதான் கற்றாலும் மெத்தவந்தான் செய்தாலுஞ்
சித்தங்கா ணர்க்குண்டோ செப்பு. (கக௮)

கண்ணிலான் மாங்கனிச்சுக் கைக்கோ லிழந்தாற்போ
லெண்ணமெலா மின்பொன்றுக் கெய்திழப்பர்—நண்ணுகக்
மெப்பொருளெங் கெவ்வண்ணம் மெந்நிலையென் ருயாதா
ரெப்படிதா னுவ்வா ரிவர். (கக௯)

நின்கபா வத்தாலே நாடிப் புறங்காணேன்
நான்கபா வந்தானு நாடுங்கால்—வான்கமல
முன்பின் னிடைமொன்று முற்றுலக மில்லாமெ
நன்கமைந்து நாடப் பெறின். (கக௯)

என்னையன்றி யொன்று மிருக்கப் பெறினன்றோ
என்னையான் காணுமைக் கேதுவாம்—என்னே
அனுவேனு மென்னினைவுக் கன்னியமன் ருயின்
நனுகா தெனையன்றி நாடு. (கக௯)

பரிச்சேத முன்றும் பாஞ்சோதி காணின்
வரிப்பஞ்சு போலே யெரியும்—பாப்பி
அலங்கார மாத நாடியாருக் கெவ்வான்
துலங்குமோ விக்நிலைதான் சொல். (கக௯)

என்னையே பல் லுருமா யென்னிடத்தில் யான் பண்ணி
யென்னையான் மோதித்து மின்புற்று—மென்னை
விருப்புவெறுப் பாய்க்கண்டும் வினெண்ணங் கொண்டும்
இருப்பதுதான் பொய்யோ விசை. (கக௯)

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமிலை யென்பையே
லுன்னையே யிசனென்ப தொக்குமே—தன்னெனிகர்
சிற்சோதி யாலொன்றே செய்கைகுணத் தாலிரண்டாம்
அற்பமிதி லையமிலை யால் (கக௯)

சிற்சொருப மொன்னுயிற் செய்தைஞனம் பேசுதென்றோ
சிற்சொருபக் கன்னிழப்பாற் சேர்த்த வெளிற்—சிற்சொருபம்
காணாம யார்குற்றங் காணா சிறுவனெளிற்
காணாம யெங்கே கலா. (௨௦௩)

செய்தைஞன் பேசஞ் சிறிதுபேர் தாய்க்குத்த
தெய்வமென்று லென்னமாம் இதுபலா—பெய்தைகயோர்
அல்லற் பிறப்பிறப்பிக் காக்கோ வயிர்க்கென்னில்
அல்லலிதைத் தீன்றோ மலா. (௨௦௪)

சமட்டி வியட்டி களேன் சம்பத்தம் காட்டா
சமட்டி வியட்டி யினால் சாரும்—சமட்டி
யுபாதிமா லுன்னு லுமாமன்றி யுண்டே
யுபாதிமா தென்ப துடை. (௨௦௫)

துலாதி யென்பபேற் முல்லுடை மாதுடலத்
துலாதி யானாவேற் முன்னுலே—துலாதி
யுன்னையன்றி யுண்டே லுலகமனை யன்றியுண்டா
முன்னையிதை யென்னுலென் தேது. (௨௦௬)

ஐயா விதுவெய்யே யார்தா னறிபிற்பாட்
கெய்யா முனையன்றி வேறில்லை—ஐயோ
அறிவை யறிவா யறிக்தலைவார்க் கெவ்வன்
அறிவகம்கட மாரு மனை. (௨௦௭)

ஒருதொழிலு யில்லை யுடலன்றி யாய்
கொருமெய்யு முழன்றி யுண்டோ—யொருவினை யும்
இச்சையன்றி யில்லை யிதுவுமுணர் வன்றியோ
இச்சிப்ப துண்டோ விதை. (௨௦௮)

உணர்வன்றி யில்லை யுயிராய் னா
லுணர்வன்றி யென்று முளதோ—வுணர்வதனைக்
காணி னிருவறிலை காணோ பேறிப்பர்
காணந்தா னின்றோ நவில். (௨௦௯)

உத்தேச விடணத்தா லோது பரிட்சையினால்
சத்திரிபு மையுறந்தா ளின்றியே—சித்திரி
காணுத. பேதத்தாற் கட்டுணாத்த நிச்சயத்தால்
கிஞ்சு விடுமோ விளம்பு. (494)

புருஷம் மெய்யெனினி லொன்றதனால் பாடுத
யருவஞ் சிவமெனினி னாதே—யருவருவம்
மன்றித் தவிரவாங்கு மென்குணத்தா லொன்றிடு
இன்றே யுறங்கத் திது. (495)

ஒளிமெனினி லீச னுணர்வொன்று மில்லை
மெய்யெனினிற் பாழன் டி யேடு—தெளிவின்றி
காணத்தா லெனினிவது காணு தெழிமெனினிற்
ஏலா தறிய விது. (496)

இருமெனினிற் தாட மிடவதா னாதே
மருமெனினி னாத்திற் பாழாய்—அருமெனினி
தென்தாழி யாதிருங்கு முன்மெனினி லிங்குமும்
கன்மெனினித் திது காங்கு. (497)

தேவியாத்தா லெனமெனினிற் தேவாந் தான்பலம
நிதர்வாத்தா லெனமெனிற் தெரியாதே—தொன்மெனினிற்
தன்மொத்தான் கன்மொத் தன்மொ மெனியொன்
யெனமொத்தா னாதே மென. (498)

தேவியா னாங்குயிற் தேவாந் துத்தியினை
தேவியா னாங்குயிற் தேவியான்—துத்தியினை
மான்மன் மான்மான் மான்மந்த தாநிய
மான்மூதி மென மென. (499)

தேவியா கன்மொத்திற் தேவத் தாநியினை
மொத்தான் மெனமென மொன்குறவா—துத்தி
தன்மொத்தித் துன்பமும் தாநாக் கொங்கக்
தன்மொத்தி மொன்குயிற் தான். (500)

சிற்சொருப மொன்னுயிற் செய்கைஞனம் வேதென்றை
சிற்சொருபக் கண்ணிழப்பாற் சேர்த்தவெனிற்த்—சிற்சொருபம்
காணமை யார்குற்றங் காணா ரிருவொன்றிற்
காணமை யெங்கே கரை. (௧௦௩)

செய்கைஞனை பேதஞ் சிறிதுபெர் தாயிருக்கத்
தெய்வமென்ற லென்னபயம் இசப்பலா—தெய்வகமெல்
அல்லற் பிறப்பிதப்பிக் காங்கேகா வுயிர்க்கென்கில்
அல்லலிதைந் தின்றே நிறை. (௧௦௪)

சமட்டி வியட்டி களேன் சம்பந்தங் காட்டி
சமட்டி வியட்டி யினால் சாரும்—சமட்டி
யுபாதிமா லுன்னு லுதுமன்றி யுண்டோ
யுபாதிமா தென்ப துரை. (௧௦௫)

துலாதி யென்பையேற் குல்லுவை மாளுடலந்
துலாதி யாகாவேற் குன்னுனே—துலாதி
யுன்னையன்றி யுண்டே லுலகமலை யன்றியுண்டா
முன்னையிதை யென்னுலென் றெனது. (௧௦௬)

ஐயா விதுவெய்யிய யார்தா னறியின்றா
மெய்யா முனையன்றி வேறில்லை—ஐயோ
அறிவை யறிவா யறிக்தலைவார்க் கெவ்வன்
அறிவகண்ட மாரு மறை. (௧௦௭)

ஒருதொழின மில்லை யுடலன்றி யாய்
ஒருமெய்யு முழன்றி யுண்டோ—மொருவின்னைய
இச்சையன்றி யில்லை யிதுவுமுணர் வன்றி யோ
இச்சிப்ப துண்டோ விசை. (௧௦௮)

உணர்வன்றி யில்லை யுயிராய் விசை
உணர்வன்றி யென்று முளடுகு—உணர்வதனை
காணி னிருவநிலை காணோ பேறிப்பர்
காணந்தா னின்றோ நவில். (௧௦௯)

உத்தேச ஸட்சணத்தா லோது பரிட்சைமிகுல்
எத்திர்பு மையமுத்தா னின்றியே—இத்தகிலை
காணுத பேதத்தாற் கட்டுணாத்த நிச்சயத்தான்
வினோ விநியோ விளம்பு. (௧௪௮)

புருஷன் மெய்யென்னி வென்றுமுன் மாதே
மருஷன் மெய்யென்னினைத்தே—யருவருவம்
மன்னுந் கனவொக்கு மென்குணத்தா மென்னிக்கு
இன்னே யுறங்கத் திது. (௧௪௯)

முனிமென்னி வீச ஸுணர்வொன்று மிக்கை
மெனிமென்னித் பாழன்றி வேரே—தெளிவின்றே
காலத்தா மென்னிலது காணு தொழிலென்னில்
எலா தரிய விது. (௧௫௦)

இருமென்னின் மூட மிடழைய மானே
மருமென்னி அறிந்த மறையும்—அருமென்னி
மென்மறழி மாநிகும்கு முன்மென்னி மிக்கும்கு
மன்மென்னித் தீதா மாய்து. (௧௫௧)

தெய்வத்தா னின்றென்னித் தோணி தாய்கடையா
தெய்வத்தா னுன்னேத் தெரியாதே—தெய்வமென்னித்
தன்னைத்தான் மண்டித் திகிலை வெய்யவான்
மெய்மைத்தா னுனே வே. (௧௫௨)

தெய்வத்தா னன்றித் தோணி மத்தியிலே
தெய்வத்தா னன்றியுன்னே தெய்வதான்—தூயிலே
மெய்மை மெய்மை மாய்க்கத்த தாய்திவு
மெய்யுதி வேரே மதி. (௧௫௩)

தெய்வம் கதவையாந்தித் தேர்த் பதவிலே
மெய்மை வேறுமெய்மை மெய்யுறவான்—தூய்
தெய்வந்தித் துன்பமும் தானைத் தோங்கத்
தெய்வந்தி மெய்குணந் தான். (௧௫௪)

படசித் திரமென்னப் பாறயிப்போன் மண்ணின்
 உட்பேதம் போற்பிம்பக் காட்டி—கடனீர்
 அலையாதி தோற்றம்போ லாணிழல்போற் கானத்
 சலம்போலக் காணுஞ் சலம்.

(ககடு)

மண்ணாதி நான்வின் மயக்கத்த தாமுடலும்
 நண்ணு நினைவன்றி நண்ணுமெனிற்—கண்ணுறக்கத்
 தேனோ தெரியவிலை யிச்சாளு னக்விரியை
 யேனோ புரித லிலை.

(கக௯)

பாதாதி கேசப் பரிசுத் தெரிவின்றேல்
 ஏதா லுடலிருப்பிங் கேதறியும்—கீதியாய்
 அவ்வறிவி லேயுடலோ வவ்வுடலி லேயறிவோ
 அவ்வறிவி லாய்க் கிங் கறை.

(கக௯)

தோன்மியுக்கோ லின்பத் தொலையாம லப்போர்வை
 தோன்மறைப்பைத் தன்னினினைத் துர்க்கந்தம்—மேன்மீதப்
 உன்கெக மென்பையே லோதிற் பயனில்லை [பால்
 கண்மீக்கா ளுக்குருடோ காண்.

(கக௯)

ஆகாய மான்மாவ மாயா இலையென்பை
 போகாதி துய்ப்பதெது பூதமெனில்—கீகாண்
 அறியாதே கூட்டரவி னுமென்னிற் துக்கத்
 தறியாத தென்னோ வறை.

(கக௯)

எல்லாஞ் சுபாவந்தா னென்னு லெதற்கேது
 நல்லா யதற்கதுவே நண்ணுமெனிற்—புல்லறிவால்
 எதேது கொன்னு மெல்லா மதுவென்பை
 யேதேது மாகா துது.

(கக௯)

சுண்டிமாட் டைப்போலுஞ் சாதிப்பா லென்னபயன்
 அண்டபின் டப்பகுப்பை யாராயிற்—கண்டிலகொல்
 தோற்ற மொக்கந்தான் னெல்லறிவின் பாலதே
 தேற்றந்தா னின்கோநீ செப்பு.

(கக௯)

என்றால் லறிவுதய மில்லா தவனாகும்
பொன்றாத முக்குணமும் பொன்றுமெனி—என்றேகான்
நின்மலவான் மாவடைவ னித்தமுத்தி சாய்வியன்குன்
என்பா னிதற்கென் லிசை. (ககஉ)

மண்காணிற் றேற்றமிலை மாவெளிமிற் கண்டமிலை
கண்காணிற் காணுமோ காணுலகம்—எண்ணும்
நினைவு தனைக்காணி னினைப்புறநப் புண்டோ
அனைத்துந்தா னுமென் றறி. (ககங)

சூனமலித வான்மா குணசலித மாமோ
குணகா ணணங்காணற் கடற்றே—யுணநிற்
பயச்சின்ன மாகா பாஞ்சோதி யான்மா
பரிச்சின்ன மாமோ பகர். (ககஅ)

மூலப் பகுதிகெழின் முடமா யாவாதி
நிலமுத்தி யென்பனது செப்புங்கான்—மூலமுத
லேதோ விருப்பிடந்தா னேதோ வுறித்தொடுங்க
லேதோ சுயஞ்சோதி யில். (ககரு)

இருக்கினன்றோ போகு மிராததெங்கன் போகும்
இருக்குமோ கம்மையன்றி யேதும்—இருக்கிற்
தெரியதனை கிங்கித் தெரியாருளைக் காட்டிற்
சரியாரின் சாதுனையே தான். (ககச)

ஆன்மா விருக்கி லழியாப் பவத்துன்பம்
ஆன்மா லயிக்கி லடையாதே—தான்கடறிற்
பார்க்குங்கன் காணிற் பகாரனென் குடிலங்கன்
வர்கா தனுமோ விது. (ககஅ)

அனுமானத் தலை யறிவேபோற் காணும்
அனுமானத் துண்டென்ப றாகும்—அனுமானம்
வத்துகலை காட்டிமோ வாராதோ பேசுன்பம்
இத்தித்தா லென்றோ விசை. (ககஅ)

இச்சாதி சத்தியன்றி யெவ்வுலகும் தாம்படையா
இச்சாதி சத்தியே யீங்குண்மை—நச்சோம்
புறதேவ வதையென்னும் புத்தியிலா வாமி
நறவுன் புணர்ச்சி நயந்து.

(ககக)

சத்தியே மெய்யென்னிற் சத்தி சடமாமே
சத்தியன்றி யின்றென்னிற் சாதனங்கள்—சத்தி
அறிவன்றி யுண்டோ வறிவு மதனால்
அறியுமெனின் மெய்யோ வறை.

(கக௦)

சீவேச ராணலுஞ் சிற்சத்தி யாலியங்குஞ்
சீவேச னொன்பனவுஞ் சிற்சத்தி—சீவேசர்
பாசங் கடந்து பரஞ்சோதி யாமதுவு
நீசத்தி யென்றே நினை.

(கக௧)

நால்வாக் கிடத்துநீ நாடுங்காற் சிற்சத்தி
நால்வாக்கை யன்றியுண்டோ நான்மறையும்—நால்வாக்
குபதேச மன்றோ வுயர்முத்தி யாமே
தபவே துவினாலே தான்.

(கக௨)

சத்தியன்றி யுண்டோதான் சத்திபல வாணலுஞ்
சத்தித் தொடக்கறுக்கிற் றுணுண்டோ—சத்தன்
தனித்துச் சுகமடைந்து தான்கம்மா நிற்பன்
இனித்தான் வழக்கே னிசை.

(கக௩)

சயினமதந் தானோ சகஞ்சத் தசத்தாம்
நயனத்தாற் பின்னபின்ன நாட்டி—அயனத்
தறியாக் குடும்ப மனாதியே யென்பன்
வெறியார்க்கு வேறோ விதி.

(கக௪)

தேக விலட்சணனாய்த் தேக பராமிதனாய்த்
தேகபோ கத்தனாய்ச் செப்புங்காற்—தேகிதான்
யெப்பொருளிங் கெவ்வாறென் றெத்தொழிசைக் காஸந்தான்
இப்படியென் றாய்ந்தா னினை.

(கக௫)

ஆகாயங் கால மதன்முத்தி யாகமொடு
சாகா வுயிர்முத்தி தான்பந்தம்—ஏகாத
தன்முத்தி யாகமொடு சார்புண் ணியபாவம்
கன்மத்தா லாம்புட் கலம்.

(க௭௬)

என்னுமிவை பத்துந்தா னென்று மநாதியெனின்
என்னே துயிலுங்கா வில்லாமை—மன்னுமெனின்
காண்பா னிலையோ கருதலொழிந் தாலென்னிற்
காண்பா னினவோ கரை.

(க௭௭)

அன்னிய மென்ற லறியாத தேன்சமுத்தி
யுன்னியமென்ற லிங்கு டோன்றும்—தன்னிலையாற்
காணுமை யாலென்னிற் காட்சிநினை வன்றியிலை
காணு நினையுலகே காண்.

(க௭௮)

நினைவுலக மாயி னினைவழிந்தா லின்றோ
நினைவுளார்க் கன்றோ நிகழும்—நினைவுக்
குபாதியிடங் காணி ருளறத் திடமுண்
டபாயந்தா னெங்கே யறும்.

(க௭௯)

தார்க்கே னோவென்னிற் றுன்சோட சப்பொருளால்
யார்க்கா யினுஞ்சனையா னெங்கேனும்—பார்க்கிற்
பரமானு சங்கத்தாற் பாராதி யாகும்
பரமானு மானந்தான் பார்.

(க௮௦)

பிரமாண சஞ்சயமும் பேசுபிர மேயம்
பிரயோச னத்தோடு பேணும்—நிருணயமுஞ்
சித்தாந்த திட்டாந்த சீர்ச்சல்ப நிக்கிரகம்
எத்துவா பாச்ச லினி.

(க௮௧)

சாதிவி தண்டையொடு தான மவயவமும்
வாதம்வை தர்க்கமிவை வாதிக்கின்—பேதமாய்
எச்சமயத் தோர்சொல்லு மெவ்வகைவா தப்பிணக்கும்
அச்சமயத் தாங்கே யறும்.

(க௮௨)

ஆன்மா பலவா யறிவுமய மாம்விபுவென்
 ஞானமாவை நிச்சயத்தா லாங்கறைவன்—ஆன்மா
 வுடலளவோ வன்றே லுணராத தேன்மற்
 றுடல்போகப் பேறிங் குரை.

(கஅக)

அப்போகங் காணி லவர்கெய் வினையறவே
 அப்போதப் போதெடுத்த வவ்வுடலா—லப்போ
 தபிமானத் தாலன்றோ வான்மா பலவாம்
 அபிமான மில்லா ரறை.

(கஅச)

நன்றாகின் சங்கைதனை நாடிவிலை தாமெங்கே
 நன்றாய் நிகழ்வதுநீ நாட்டமுறின்—அன்றே
 யுடல்போக கன்ம முறுதியி மானம்
 இடங்காணு தோடு மிலை.

(கஅரு)

நினைப்புமறப் பில்லா நிலையுயிர்கள் காணோம்
 நினைப்புமறப் பெங்கே நிகழும்—அனைத்திடந்தான்
 ஒன்றேயன் றென்னி லுணராத வன்போலும்
 நன்றாய்க்கண் டாங்கே நவில்.

(கஅசு)

கூண்டபொருள் யாதுங் கருதநினைப் பென்பையேல்
 கண்டவ ரார்போயுங் காணாயே—துண்டமனப்
 போக்கென்னின் வேறோநீ போகுங்காற் கண்டாயோ
 தாக்குவிட யஞ்சடமே தான்.

(கஅஎ)

அறிபொருளை யன்றி யறிவதனைக் காணாய்
 அறிபொருளு மின்ன தறியாய்—அறிந்தபொருள்
 போலிவடி வென்னினோ போலிவடி வாயதெது
 சாலப் படித்துணர்ந்தீர் சற்று.

(கஅஅ)

பிரதிபிம்பந் தானுண்டோ பிம்ப மறையிற்
 பிரதிபிம்பங் காணுமெனிற் பின்னும்—உரளின்றோ
 கல்லாரு மேலாரோ கற்றுணர்ந்த மேலோரை
 ல்லா யடைந்துய்ய நாடு.

(கஅஆ)

அடுத்தமய மாகுமே யான்மாவென் றேதின்
அடுத்தபொரு ளாயெங் கமைவ—எனடுத்த
உடலளவா நின்றென்னி லுன்னி லுணர்வாய்
உடலளவா கானென் றுணர்.

(கக௦)

உன்னலள வாயென்னி லுன்னாச் சுழுத்தியுறல்
உன்னாத சூனியமென் றேதிலோ—இன்ன
திருவகையு மல்லார்க் கிலகுவன்கா ணென்ன
வொருவனல னாமன் றுணர்.

(கக௧)

என்ற லஃதெங்ங னேகவான் மாவாகில்
ஒன்றாயெல் லார்க்கிலகு மொத்திலேயே—நன்றே
யறிவன்றி வேரு யறிவர்தா மென்ன
அறியாத தென்றோ வறை.

(கக௨)

அறிந்தா ரறிவை யறியாதார் வேரோ
அறிவா லிருவ ரனையர்—பிறிதாகார்
தன்னையறி யாதானைத் தானவேரு யேயறித
லின்னதொழி லால்வே ரிவர்.

(கக௩)

அனைத்துயிரு மொன்றே யறிவா தவினால்
அனைத்தறிவு காணி னகலும்—அனைத்தென்னும்
பேதந்தா னக்கணமே பேணிற் பெரியோரை
வாதத்தா லாமோ வழி.

(கக௪)

வேதாந்தந் தானோ விதிக்கு முபநிடதம்
வேதாந்த மாறாய் விரியுமே—நாதாந்தம்
வத்துதா னேபலவாய் வாய்த்த தெனமயங்கல்
எத்துசமு சாரமென வெண்.

(கக௫)

வாக்கியஞா னத்தால் வருநாச பாசமுத்தி
யாக்குமெனும் பாற்கரிய மாராயின்—நாக்கற்ற
சின்மாத் திரந்தானே சீவேச ராய்மயங்கல்
அன்பாஞ்சம் சாரமென லாம்.

(கக௬)

ஞானே தயத்தாலே நாசமயக் காழுத்தி
தானே யறுமென்று சாற்றுமால்—நானமிலா
மாயாவா தந்தானு மாப்பிரம மேயுலகா
யாயாமை பந்த மது.

(கக௭)

கன்மஞா னத்தாற் கழிதல்பந்த முத்தியெனும்
தன்யாத வப்பிரகா சன்றானும்—தன்மயமாம்
அப்பிரமந் தானே யனைத்துலகுக் காதியெனச்
செப்புயோ காயனமுந் தேர்.

(கக௮)

தற்சொருப மேமேவுந் தன்னின்ப மேவில்லை
வற்புறுத் துங்கிரீட வாதமுடன்—அற்புதமா
நாதாந்த மேபிரம நாசெத்த வாதமிவை
வேதாந்த மென்றார் வியந்து.

(கக௯)

ஞானே தயத்தி னவநவமாத் தோற்றுமது
தானே சுயம்புநிலை தானாகும்—ஏனோகாண்
முடிவுறவு தாளாண்மை முன்காண விற்பக்
கடல்கண் டதனாலே காண்.

(௨௦௦)

சிறற்றிவு சாட்சி சிதைதயா திருக்குமெனின்
முற்றிவு மற்றே முடிவின்கண்—னற்றகுறி
யெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவடி வானம்மை
யல்லாது காணோ மது.

(௨௦௧)

பசுபதி பாசப் பகுப்பை யனாதி
நிசமென்று நித்த நினைவில்—வசமாகக்
கொண்டுசா திக்கவல்ல கூறுகெட்ட சித்தாந்தம்
அண்டப் புறட்டென் றறி.

(௨௦௨)

பூத பவுதிகமே பூரணமா முட்டிறம்பி
லேது மறியா ரிவையன்றி—வாதிடுவார்
பாவனையோ சீவேசர் பாவனைதா னேதறிவார்
பாவனா தீதமெனிற் பார்த்து:

(௨௦௩)

எதுதானோ சீவ னெதுதானோ வீசன்
எதுதான் சகமென்று மெண்ணாய்—மதிதன்னால்
வேடங் குணஞ்செய்கை வேரூச மிவையென்னிற்
பாடந்தா னன்றோ பகர்.

(20௪)

சடமா தலினாலே சாதிக்க லாமோ
சடமன்று வேறென்னிற் சாற்றாய்—மடமன்
றறிவே சிதாபாச னுனந்த மீசன்
பிறிதாகா னொன்றும் பிறழ்ந்து.

(20௫)

அறிவென்று மானந்த மாகாது தன்னை
அறியிலா னந்தத்தி லாமும்—பிறிதாகும்
ஆரூறு தத்துவமு மாணவமு மக்கணமே
தேரூ வதுவீடு தேர்.

(20௬)

என்ற லஃதுண்மை யெம்மனோ ருக்கேற்கும்
பொன்றாத தத்துவமும் போனவிடம்—நன்றாகும்
உன்னையன்றி வேறுண்டோ வுண்டே லஃதெங்ஙன்
தன்னை யறியாச் சடம்.

(20௭)

ஒதிலெதி லாயவ்வை யுண்டில்லை யென்பதெங்ஙன்
பேதிக்கு மாயையே பேணுமிடம்—ஆதி
எனிலுண்மை யம்மாயை யேதோ விடமே
துனில்வேரோ காணா யுனில்.

(20௮)

இருள்போலு மென்னி லிரவியன்றி யுண்டோ
இருள்பூமி சாயையெனி லெங்ஙன்—இருளுந்தான்
சூரியனில் வேரூமோ சூரியன்முன் னில்லையெனிற்
சூரியனே கண்ணாகிற் சொல்.

(20௯)

கண்ணிரவி யாகிலிலை காணுமிரு ளென்பையேல்
கண்ணறிவு தானாகிற் காணுமோ—நண்ணுமயல்
சோதிதா னுமளவுஞ் சோதிக்கி லுண்டென்னிற்
சோதியே மாயையெனச் சொல்.

(210)

எப்படியான் சொல்வனெனி லெப்பொருடான் போய்தெங்
அப்போ துளதாகு மன்னியமே—லெப்போதும் [ஙன்
அவ்வறிவு கண்ணே லணுகா தல்தென்றும்
அவ்வறிவே மாயை யறி. (உ.கக)

அறிவுக்கு வேறாகு மானந்த மென்னில்
அறிவின் வரைய தறையிற்—பிறிதென்போம்
எல்லையிலா தெங்கு மிலகு மறிவென்னில்
எல்லையிலா விற்ப மெது. (உ.க௨)

சீச்சிதா னந்தநித்தந் தானகண்ட மாமறிவேல்
அச்செல்லாம் வேறே வறிவுக்கு—சிச்சி
அறிவிலக்க ணத்தை யாயாத பேதாய்
அறிவன்றி யுண்டோ வறை. (உ.க௩)

அசத்தாதி லட்சணத்தா லானதிது மாறாய்
அசத்தாதி போன்முடிவி லாகு—நிசத்தில்
விடாப்பார்வை யாலே விளங்குமா லுண்மை
விடாப்பார்வை யாலே விதி. (உ.க௪)

அறிவுக்கு வேறென்னி லானந்த மூடம்
அறிவே யதுவென்னி லாங்கே—பிறிதுண்டோ
கண்டா ரிலையென்னிற் காணாத போதுண்டோ
கண்டாலப் போதுமிலே காண். (உ.க௫)

சிற்சோதி யன்றியிலே சீவேச ராமயக்கம்
சிற்சோதி காண்போர்க்குத் தீருமே—சிற்சோதி
தன்னையன்றி யில்லையே தானே சகமாதி
தன்னையறி யார்க்குண்டோ தான். (உ.க௬)

விசிட்டாத் துவிதந்தான் விட்டுணுவே தெய்வம்
பசுப்பகுதி யுய்யும்வகை பார்ப்பான்—நிசத்தென்றும்
துன்னயச்சீர் வைகுந்தந் துன்ன வளிக்காரோ
தன்னடியார் தாம்பெறவே தான். (உ.க௭)

என்னு மஃ துடையா னெம்பெருமா னுக்கடியேன்
தன்னுடம்புந் தன்னுயிரும் தானறியான்—முன்னவனைப்
பாவனையாற் பூசித்துப் பல்லாண் டவனடிக்கீழ்ச்
சாவதனைத் தீர்ந்திருப்பேன் றான். (௨௧௮)

என்பா னவனென்னி னெவ்வாறு தானுய்வான்
தன்பா வனையின்ன தானறியான்—தன்னைத்
தடியாகக் கொண்டுடையான் தானுந் தடியாய்ப்
படிமீது பூசிப்பான் பார். (௨௧௯)

அய்யய்யோ வென்னமதி யார்காணப் பூசிப்பான்
மெய்யா முடலன்றி வேறறியான்—பொய்யாம்
உறக்கத் திவையறியா னுண்டுறங்கத் தானறிவன்
றிறக்கத்தா னுண்டோவாய் செப்பு. (௨௨௦)

வேடங் குணஞ்செய்கை விட்டுணுவோ வல்லவே
மூடன்றான் கொள்வனோ முற்றுணர்ந்தோய்—நாடில்
அசத்தா திலக்கணத்தா லாகாதே தெய்வம்
அசத்தாதி யன்றே யறை. (௨௨௧)

பரமான்மா சீவான்மா பாராதே கூறிற்
றிரமாஞ் சொரூபந் தெரியாய்—வரிசைகெட்ட
வாயே னுனக்கென்னில் வல்லோர்நூ லாலென்னின்
ஞாயமிலா துண்டோ நவில். (௨௨௨)

ஞாயமிலா தில்லை நவிலவறியே மென்னின்
ஞாயத்தாற் றேற்றவல்லார் நாடாதென்—காயக்
கொழுப்பாலோ மூட குணத்தாலோ செல்வச்
செழிப்பாலோ கேளாய் செவி. (௨௨௩)

தேகாந்த சூக்குமத்தாற் றெண்ணீர் நதிகடந்து
போகாந்த கேவலமும் போயகன்று—ஏகாந்த
சத்தியவை குந்தனடிச் சார்ந்திருக்கும் பாகவதர்
நித்தியப் பேருற்றார்க ணேர். (௨௨௪)

சுத்தமனு மானத்தாற் சாதிக்கி னென்னபலன்
சத்தாதி லட்சணமுஞ் சாற்றவலிர்—சத்தாதி
கொள்ளும் பொருள்காணிர் கேசனையறி வாலுணர்வீர்
வெள்ளைநா மத்தால் வியந்து. (௨௨௫)

சூலநீ யன்றேற் றெழுவுவானீ யார்காணாய்
மாலுருவ மோவழியு மானதமோ—போலி
வடிவாகின் னாலே வளைபொருளன் றேதும்
மடமன்றோ பாழென்னின் மால். (௨௨௬)

அறியப் படாதென்னி லாரா லறியான்
அறிவன்ற நம்மா லறையில்—வெறியாகேள்
நாமா ருடலென்னி னல்லுறக்கத் தெங்கேதான்
நாமேதப் போதென்னி னாடு. (௨௨௭)

சூனியத்தைக் கண்டு சுகமுற் றெழுந்திருப்பை
ஏனில்லை யப்போது மென்னுதே—கானங்
கிருந்துமறி யேனென்னி னெப்பழகா னென்பை
பெருந்திண்டிப் பேயேகீ பேசு. (௨௨௮)

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துக் கண்டாச் சமுத்தியிலும்
போக்குவர வற்றிருந்து போந்தபொருள்—சாக்கியதாய்க்
கண்டு கவித்திருப்பன் காணோ னென்னையெனில்
அண்டர்கோ னுக்கடியா னார். (௨௨௯)

ஆராயி னென்னை யறியப் படாவிழுவான்
தேனோனா னின்னதெனச் செப்புதற்குப்—பாராதே
யென்றா விதுமெய்யே யெங்கேயான் டனடிமை
யன்றோ பிதற்றென் றறி. (௨௩௦)

அறிவான்மா வாடு லாளுதி யுகைம்
அறிவுக்கு வேனோ வறையில்—அறிவும்
உடலளவோ வன்றே லுலகனறிவா ழுன்றேல்
மடமையற வோவன்றேன் மற்று. (௨௩௧)

எவ்வளவு தானே வெணக்கன் னியமன்றேல்
இவ்வளவு மெங்கே யிதிலென்னில்—இவ்வளவுதான்
எப்போது மன்றேன வெணக்கன் டபோதென்னின்
அப்போதுலகெங் கறை. (௨௩௨)

அப்போது போய்தென லன்றியுனை யுண்டிடுமா
எப்படியான் சொல்வனெளி லென்னபொருள்—அப்பொரு
துவதெது னுலநியே னுருளுனக் கென்னாய் | டான்
நியதுவே தன்னென்ன கீர். (௨௩௩)

நா தமுனி யோடிந்த ஞானந்தான் போய்தென்று
பேத வாதத்தாலே பேதுப்பை—பேதாய்
வினமுதலுன் மெய்யோ விவர்த்தமோ சொல்லோ
அனையதுதா னேதென் றறி. (௨௩௪)

மகமதிய மார்க்கமெனின் மாண்டாளைப் பூசித்
தகமமைத யென்று மஞ்சோ—மகமதியான்
தண்டான் குருதெய்வ மாமென்னிற் றுலமோ
மாண்டாற் பிணமா மதி. (௨௩௫)

பிணமென்று சொல்லாதே பேசி லழியை
கணுகாதே முத்தியெனி னன்றே—பிணமன்றி
மண்ணெவன் தென்னின் மதியயக்கோ தொல்வழக்கோ
என் னுத தென்பிடு வினா. (௨௩௬)

பெரிதா மனைமப் பெரியோனென் னேதித்
பரிவா னுடலோ பரிமா—தொருதொழிலுஞ்
செய்தா னிருத்ததெனிற் செவ்விடமெல் லாமயனே
செய்வாறும் பாவிக்கிற் செபர். (௨௩௭)

என்னுலில் வாதே யிவாழ்ந்த சமயங்கள்
பொன்னுத சித்தாடைய் போலுமே—அன்றே
மெய்யான மென்னில் மெய்யுச் சடமாம்
மெய்க்கிடந்தா னுண்டோ விதி. (௨௩௮)

பிராணன்றா னென்னிற் பெரும்பாலு முடம்
பிராணன்தா னின்றேற் பிணமாம்—பிராணன்
இருக்கி லெவையு மியற்றுமே யென்னின்
இருக்குந் துயிலெங் கிசை.

(௨௩௯)

ஓய்வென்னி லுண்டே யுலக மறிவென்றே ரு
ஆய்வதுவு மின்றே லதுவாமோ—வாய்வி
னமிசந்தா னன்றே ரு வறியாயோ பேதாய்
துமிலப்போர் செய்வாய் துணிந்து.

(௨௪௦)

அல்லாவே தெய்வ மறிவாயோ சொல்லன்றி
எல்லாம்வல் லோனென்னி லென்னபொருள்—சொல்லாற்
குணங்குறிக ளற்றதெனிற் கூடாப் படைப்பு
குணங்குறிக ளுள்ளதெனிற் கூறு.

(௨௪௧)

உபாதியிடம் வேண்டு முளவாகு மென்னி ன்
அபாயசுக துக்கத் தலைவன்—சபாவத்தால்
இல்லா னவையென்னி லெவ்வா றுலகளிப்பன்
எல்லா நினைக்கி லெனின்.

(௨௪௨)

நினைக்கின் மறப்புண்டே நீக்கியிருப் பாணைல்
அனைத்துலகை யாக்க வறியான்—நினைத் துணையும்
ஆகாதே யென்னி லறையப் புகுவானேன்
நாகாக்கி னுண்டோ நவில்.

(௨௪௩)

கொருன்சொல்லு மென்னிற் கொளுமேது வின்றே
கொருனீசன் சொல்லென்னிற் கொள்ளோம்—அருத
வழக்கறுப்ப தின்றேல் வழிபடுவார்க் கென்றுஞ்
சழக்கறுப்ப தெங்ஙனோ தான்.

(௨௪௪)

செத்தாரா யெல்லாம் செகமுடிவிற் ருனெழுப்பிக்
கத்தாவும் வந்து கதியளிப்பன்—பித்தறிவாற்
கண்டபடி சொன்னாற் கடையன்றான் கொள்வனோ
வுண்டோ வறிவிங் குரை.

(௨௪௫)

எசுமதம்.

பிணக்குழியி னுள்ளே பிறிந்தவுயிர் தங்கி
மணக்கத்தான் கண்டையோ மாடே—பிணக்கதையை
மெய்யென்று ஞாயம் விதிக்கப் படாநூல்கள்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். (௨௪௬)

கிறிஸ்துமதந் தானே கிறிஸ்துவே தெய்வம்
கிறிஸ்துவே மத்தியஸ்தன் கிட்டிற்—கிறிஸ்து
அனைவர்பா வந்துக் களித்தா னுயிரை
அனைவர்க்கு மாசா னறி. (௨௪௭)

பிதாசுதனே டாவி பிரிவாக்கி மூன்றும்
பிதாவுக்கு வேறன்று பின்னும்—நிதானிக்கில்
ஆக்கி யழிப்பா னனுக்கித் தாலகத்தைப்
போக்குமத னுலென்பாய் போந்து. (௨௪௮)

ஆறுநா னைக்குள்ளே யாக்கியுல கேழிற்றான்
ஆறுதலும் முனென்பை யானுற்கேள்—தேறில்
அவனெய் கிருந்தளித்தா னுகாதேந் சொல்ல
அவாமாமே நின் சொல் லறை. (௨௪௯)

வேதந்தான் சொல்லுமெனின் வேதந்தான் மூடமோ
நாதன்சொல் லேயென்னி னன்றேகா—ணைதுக்
குதவான் சொல் லன்றிங் கொழிக்குமே சங்கை
பதமளிக்கத் தக்கதேதா பார். (௨௫௦)

எட்டாத தாமென்னி னெட்டாத தோவவற்றிற்
கெட்டாத மூடன்சொல் லென்னுதென்—துட்டா
வருநாணத் தாலோ வழக்காமென் னுலிங்
கருப்பா யவரிட்ட மென்று. (௨௫௧)

தேகாதி தாமறியா சீவனறி வானென்னில்
ஆகாதே சீவ னறிவென்னிற்—சாகாத
சித்தன்றிக் காண்பீபார்க்குச் சீவாதி மூன்றுண்டு
சித்தறிவார்க் குண்டோ செகம். (௨௫௨)

அறிவன்றி யுண்டா மனாதியுல கென்னின்
அறிவன்றி யாண்டானுண் டாவன்—அறிவன்றி
இல்லையுல கென்னி னிறையு மிலனாவன்
இல்லையறி வேவிரண்டு மில்.

(௨௩௩)

அறிவிலே காணு மனைத்தென்னி னுங்கவ்
வறிவதனைக் காணி னனைத்தும்—அறிவன்றி
யுண்டோந் காணு யுனையன்றி யொன்றில்லை
யுண்டாகுங் காணு துறின்.

(௨௩௪)

எங்கு மிறையென்னி லெவையு மிறையாமே
தங்குபர லோகமெனிற் சாருமே—யங்கமதாய்
ஆகா னுருவென்னி னஞ்சு னியனென்போம்
ஆகானேற் பின்னே தறை.

(௨௩௫)

சர்வஞா னத்தனியன் சர்வே சுரன்கத்தன்
சர்வவல்ல னென்னினோ சாற்றக்கேள்—சர்வகுணம்
ஏற்கும் பொருளென்னை யேலா துணர்த்தவெனின்
ஏற்கா ரெவரு மிது.

(௨௩௬)

எனென்னிற் சீவர்க் கியையாமை யார்சொல்வ
தேனின்பம் போலென் றியம்பறியாய்—ஈனா
முதலுக்கோ செய்கைகுண முன்னமிவற் றிற்கோ
முதலுக்கேற் செப்பாய் முதல்.

(௨௩௭)

வாசாம கோசரனேல் வாழுமிட மேன்சொன்னாய்
நேசர்க்காச் சொன்னதெனி னீகெடுவை—வாசம்
அறியாநின் பேச்சை யறிவாரு மற்றேல்
அறியான் வழிகாட்ட லாம்.

(௨௩௮)

ஆதித்தாய் பாவ மனைவர்க்கு முண்டென்றுந்
தீதில் கிறிஸ்துவினாற் றீர்வென்றும்—ஒதில்
ஒருவன் பசிதாக மோயாப்போ கம்பி
னொருவர்க்கெங் குண்டாகு மோது.

(௨௩௯)

அவர்சந் ததியா மனைவருட லாலே
அவர்தீ வினையனு கு மாயின்—எவரும்
உடருளே வேறே வுடலெண்ணிற் கூடோ
உடலாகும் புள்ளுக் குறை. (௨௬௦)

உடலன் றுயிரொன்னி னொட்டா துடலுக்
குடலோடு செய்வதனா லோதின்—மடமன்றே
கத்தியால் வெட்டினனேற் கத்திக்குப் பாவமோ
கத்தனுக்குப் பாவமோ காண். (௨௬௧)

கத்தியன்றி வெட்டானே கத்திக்கும் பாவமெனிற்
கத்தி சடமென்று கண்டிலைகொல்—கத்தி
புரிவானுக் கென்னிற் புனிதனிறை யன்றோ
தெரியினுயிர்க் காமென்னிற் செப்பு. (௨௬௨)

எதைநீ யுயிரொன்பை யிவ்வுடல்பா னின்றிங்
கெதையு மறிவா னெவளோ—அதையெண்ணின்
எப்பொருடான் கண்டிலைகொ லிம்மூச்சுத் தானென்னிற்
றப்பாது காற்றோ சடம். (௨௬௩)

சுவாசந்தா னின்றேற் சுகதுக்கங் காணோஞ்
சுவாசந்தான் சீவனெனச் சொல்லிற்—சுவாசந்தான்
மூச்சை மரணத்தின் மூடச்சு முத்தியினுந்
தேர்ச்சியிலா தென்னோநீ செப்பு. (௨௬௪)

எட்டப் படாதென்னி லெட்டாத தேன்சொன்னாய்
இட்டவனு மானத்தா லென்றறையிற்—றுட்டாகேள்
வந்திமகன் பாவியென வாயா லறைவதொக்கும்
எந்தனா யத்தானு மில். (௨௬௫)

கண்கண்டான் போலுரைத்துக் கண்டாரை யொன்றாக்கிக்
கண்கெட்டான் போலொன்றுங் காணறியாய்—மண்காண்
உனக்கில்லை வேறே யுளறத்தான் வல்லை
யுனக்குந் ரொங்கேதா னோது. (௨௬௬)

பிறந்திறக்கத் தக்கதோ பேதாயித் தேகம்
பிறந்திருக்குந் தேகியெனப் பேசுந்—பிறந்திறக்கக்
காணு யதைநீ கடையி லெழுமென்பை
வீணுயேன் சொல்வாய் விதி. (உ௬௭)

உண்ணச் சுகித்தந் குபாயநினக் கில்லைநீகர்
மண்ணனல் காணாய் மதியில்லாய்—பண்ணும்
மகிமையா லேதெய்வ மண்ணனந்தம் பேருண்
டஃதான் மதியே மறிந்து. (உ௬௮)

நாமுண்ணப் பட்சிமுத னல்லுயிர்செய் தானென்பை
நாமா னொனக்காண நாட்டமிலை—ஏமம்
புகுவாய் சிலவுண்ணப் புன்புலா லென்னி
னகுவாரோ கேட்டார் நனி. (உ௬௯)

மணற்சோற்றிற் கல்லாய்தன் மாறாமோ நின்சொல்
உணத்தான் பழகி னுதவும்—நினைத்திற்
சுவையறிநா வன்றோ சுகித்தானெங் குண்டாம்
நவையாரின் னுல்வேத நாடு. (உ௭௦)

ஏழாநா ளாரா லியலும் பிறப்பிறப்பிங்
கேழாநா ளோய்விக் கிடமில்லை—ஏழி
லுனதொழிவு பற்றி யுளறிற் றவர்மேல்
உனக்கெங்குண் டாமுத்தி யோது. (உ௭௧)

இச்சைப் பெருக்குக்கிங் கின்றேசா திப்பேதம்
மெச்சமுத்தி யெங்ஙனுண்டா மெய்யிழந்தோய்—சிச்சி
யினிப்பிறப்ப தில்லென்பை யெவ்வாறித் தேகஞ்
செனித்ததற்கு ஞாயமுண்டோ செப்பு. (உ௭௨)

தின்னிச்சை யாற்கடவு டானேதந் தானென்னிற்
றன்னிச்சை யாற்பின்னுந் தான்றருவன்—என்னே
மறைபொய்க்கு மென்னின் மறையும்பொய் யாமே
யிறைவாக் கியமென்னி னென். (உ௭௩)

இம்மை சுகதுக்க முற்றுமிறை யாலென்றும்
அம்மை சுகதுக்க மாமுயிர்கள்—இம்மை
நடத்தையா லென்று நவிறன் முறையோ
மடத்தன்மை யாமே மதி.

(உஎச)

ஒருபோ திறையா லொருபோ துயிரால்
வருதுன்ப மின்பமெனின் வாயாற்—சரியாகா
தென்றுமுயி ராலென்னி னெண்ணிற் பிறப்பாகும்
என்னோவிய் வாறுரைப்பா யிங்கு.

(உஎடு)

இப்போது செய்வினையா லின்பத்துன் பம்வருமேல்
இப்போ தனுபவிப்ப தெப்போதோ—செப்புகையின்
முன்பிறப்புத் தானுண்டேன் முன்னின்னா லென்றறியேம்
என்பையேற் கேளா யினி.

(உஎசு)

தேகநா னென்கை தெரியாத தேனுறங்கின்
ஆகநான் முன்பின் னறிவனோ—நீகாணா
யுன்னை யறியா யுடலாதி யன்றியே
யுன்னையன்றி யெங்கே யுடல்.

(உஎஎ)

எல்லா மிறையா லியற்றப் படுமாயின்
எல்லா விதிவிலக்கு மென்செய்யு—மெல்லாம்
உயிராலென் றோதி லொருபொழுதன் றென்றும்
உயிருக்கிங் கோய்வில்லை யோர்.

(உஎஅ)

வெறும்பெயரோ தெய்வம் விவர்த்தமுரு வென்னின்
அறிவா யருவென்னி னாமோ—குறிகோடல்
அன்னோன் பெருமை யறையப் புகுனென்னின்
என்ன குறியா லிசை.

(உஎக)

ஒருகுறியு மில்லையெனி னோயாப்பா ழாகும்
பெரியகுண மேற்பதெனிற் பேதாம்—பெரியகுண
மெல்லா முருவத்தி லேற்றித் தொழுவார்போ
லெல்லா வருவுக் கிது.

(உஎஓ)

எலா துருவென்னி னில்லா தருவென்போ
மாலாஞ் சடமென்னின் மற்றருவு—மேலோஞ்
சடமென்னத் தோடமுண்டோ சாற்றாதே யென்னின்
இடமுண்டோ காணத்தா னிங்கு. (உஅக)

காணவறி யாதாயிற் கண்டுலகந் தந்ததெது
காணினஃ தாமென்னிற் காணுமோ—பேணித்
துதித்தற்கு நின்குறையைத் துன்றியஃ தெங்கும்
மதித்துத்தான் கேட்குமெனின் மற்று. (உஅஉ)

எங்கு மிருக்கி னிடமெங் குயிருலகுக்
கங்கதிரு னென்னி லறியாதெ—னெங்கும்
இருப்பதிரு லென்னி னிருக்குமிடத் தின்றே
இருக்கினுங்கா னாதென்னி னேன். (உஅங)

அருவத்தா லென்னி னருவமுயி ரன்றே
அருவா யினுமறிய லாகா—துருவன்றி
என்றாலது சித்தோ வேனையதோ காணுமிடத்
தன்றாஞ் சடமென்னி னும். (உஅச)

அறிவதொற் சித்தென்பை யத்தொழிலுக் காதி
யறியா யுணை யறியாய்—வெறியாகேள்
தேகாதி தொந்தமன்றிச் சிவோசர் தாமறியாய்
நாவாகா தேனறைவாய் நாடு. (உஅரு)

கண்மூடித் தோத்திரம்போற் காட்டி யுலகளிப்பை
கண்மூடி மெய்யனைப்போற் காண்பிப்பை—கண்கெட்
டலைவார் வழிகாட்ட லாநின் வசநம்
புலையாநின் வாய்நாறும் போந்து. (உஅஸ)

உண்டென்னிற் காட்சிக் குதவாதிங் கின்றென்னின்
உண்டோ தொழிலொன் றுடலின்கண்—கண்டிலைகொல்
ஞாயமின்றி வாதிப்பை ஞாயமிலா வேதத்தை
ஞாயம் பொதுவன்றே நாடு. (உஅஎ)

எச்சமயத் தோனோனு மென்பிரமா ணத்துள்ளார்
மெச்சமது யாதென்னின் மெய்க்காட்சி—நச்சமனு
மானஞ் சுருதியுப மானமருத் தாபத்தி
தானபா வத்துடனே தான்.

(உஅஅ)

சம்பவமை தீகமெனச் சாற்றுமுதற் கூறிரண்டா
நம்புவிட யக்காட்சி ஞாயமிவை—தம்பத்
துடலாதி யாளு யுனும்விடயக் காட்சி
திடஞானக் காட்சியோ தேர்.

(உஅக)

புலன்கரணஞ் சீவன் புகலீசர் தம்மை
விலகாக் கரியிரண்டும் விட்டுப்—பலவாகப்
பேதித்த காரணத்தைப் பேதியா தொத்துணர்தல்
ஆதிஞா னக்காட்சி யாம்.

(உக0)

ஐயம் விபரீத மாகாது மெய்யுணரின்
வையத்தின் முத்தி வருமென்ப—துய்ய
தெரிவன்றிக் காணார் தெரியார்வே ருவர்
தெரிவன்றி யுண்டோ தெளி.

(உகக)

அரவோ கயிரோவென் தையுறுத லேயம்
அரவே கயிறென் றறியிற்—றிரிபாகும்
இப்பிரமை தானீங்க லெவ்வழியா னுந்தெளிதல்
செப்பிதற்கோர் தாட்டாந்தந் தேர்.

(உகஉ)

உலகோகித் தோமெய்யென் றோர்தரு னேயம்
உலகேமெய் சித்தென் றுணரி—னிலைபிறழ்தல்
ஞானே தயத்தாலே நாசப் படும்பிரமை
மேனோக்கத் தாற்றெளிதன் மெய்.

(உகங)

அத்தெரிவு காணா ரனுமானத் தாலறிவர்
அத்தெரிவுண் டாயி னறியுங்காண்—இத்திரத்தால்
எவ்வுயிரு மத்தெரிவே யின்றே லுணர்தலிலே
இவ்வாறு காணார்க் கிலை.

(உகச)

காரியத்தை நேராகக் கண்டுமுத லுண்டெனலாங்
காரியம்போற் காணிற் கணியோமே—தேரிற்
பிரதிஞ்ஞை யேது பிரமாதிட் டாந்தம்
பிரதிவாதிப் பார்களே பின்.

(உகடு)

இம்மலையி லக்கினியுண் டென்றல் பிரதிஞ்ஞை
இம்மலையி லுண்டாதற் கேதுவுமென்—இம்மலையில்
அக்கினிக்கல் வேயாதி யாங்கவற்றா லுண்டாகும்
இக்கருத்தைப் போலென் னெனின்.

(உககூ)

இவ்வுலகிற் சத்துண் டெவருஞ் சொலத்தகுங்காண்
எவ்வாறிங் குண்டாகு மென்னினே—அவ்வாறு
தன்னைவே ருக்காணச் சங்கற்ப மாய்ந்திங்கு
தன்னுபா திக்கண்ணாற் ருன்.

(உக௭)

அக்கனல்காட் டெந்தாம மாய்ந்துணர்ந்தோ ரோதென்பர்
எக்கரும முங்காட்டு மின்புளதென்—றிக்கருத்தால்
என்னறிவின் பாலதெனி னிவ்வறிவே சத்தாகும்
நன்குணர்ந்தோர் காண்பார் நனி.

(உகஅ)

அறிவன்றிக் காணு தகிலமெனி னின்பம்
அறிவன்றிக் காணுமோ வாகா—தறியுங்காற்
றிட்டாந்த மேயுனது தீர்ப்பாக சாலையே
திட்டியத னாற்கண்டு தேர்.

(உககூ)

சீத்துடைய திவ்வுலகிற் தேறினது நீயுடைமை
யெத்தொழிலு முன்பா லியங்குமோ—அத்தொழிலால்
உன்னிடத்திற் காணலா முன்னையன்றி வேறில்லை
யுன்னைநீ கண்டா லுறும்.

(கூ௦௦)

வெதுகோக மந்வயமும் வேண்டினரு முண்டே
மதிமோக மெங்ஙனோ மாய்வர்—மதிமோகம்
உண்டில்லை யேனு முளதாகு மத்தெரிவு
ண்டிலைகொ லத்தெரிவு காண்.

(கூ௦௧)

அந்வயமோ வென்னி னனலுண் டெனிற்புகையுண்
டின்றேற் புகைதானு மின்னாகு—மென்றாற்போற்
சித்துத்தா னுண்டேற் செகந்தானங் குண்டாகுஞ்
சித்தின்னே லுண்டே செகம். (௩௦௨)

வெதுகோகந் தூமமுண்டேல் வெந்நெருப்பங் குண்டாகும்
எதிர்தூம மின்றேனு மின்றே—கொதிக்குமெனல்
போன்றறிவாய்ச் சித்துலகம் பூரணமாங் காட்சிதரும்
ஊன்றியறி வார்க்கென் றுணர். (௩௦௩)

அனுமானத் தாலே யறியாது தன்னை
அனுமானம் வாதித் தறியிற்—பினமாகும்
எங்கெங்குந் தூலாதி யெத்துயர்க்கு மாளாக்கும்
அங்கங் கறியாமை யால். (௩௦௪)

சுருதிப் பிரமாணஞ் சொல்லுமிரு கூறாய்ப்
பிரபலத்தோ டற்பமெனப் பேசுற்—பிரபலந்தான்
சிற்சோதி லட்சணத்தைச் செப்பும் பிறிதென்றோ
கற்பிக்கும் வேறுகக் காண். (௩௦௫)

கற்பனைதா னென்னவெனிற் காணாத சீவேசர்
அற்பவுபா திப்பேதத் தாரொன்னுஞ்—சிற்சோதி
காண தபக்குவர்க்குக் கண்டுணர்த்தும் வேதமெனின்
வீணுகா தந்த விதி. (௩௦௬)

விருந்தளிப்பான் செய்த விவிதச் சுவைப்போற்
றெரிந்தளிக்கும் வேதமெனிற் றீதோ—பரிந்துண்ணும்
யானைக் கரும்பை யதின்றழைய யாணெண்ணு
மேனையங் காணு மிதில். (௩௦௭)

கானற் கரையிற் கதலிவனம் போலுமே
ஈனச் சுருதி யிசைக்குமுத்தி—வானிழியுங்
கங்கைக் கரையிற் கதலிவனம் போன்முத்தி
துங்கச் சுருதி சொலும். (௩௦௮)

அறிவுக்கு வேறாய் ஞானந்த மிதனை
அறிவின்பங் காணி னழியா—தறிவாவம்
என்னுங் கருத்தா விவசக்கு மறைகாங்கும்
அன்ன தறிவா யகம்.

(கூ.கூ.)

பத்தி கருமம் பகரிமண்டு காண்டமொன்றே
பத்திக்கு முத்தி பதவியெனிற—பத்திமுத்தி
ஏழைக்குச் சொல்வனென விக்ஷயிக்க முத்தியோ
தாமுச்செய் யும்பதவி தான்.

(கூ.கூ.)

மந்தராகலை தந்தராகலை மாஜெனுப தேசகலை
யிந்தரசா லத்துலகர்க் கேற்பவே—தந்தரமதாய்ச்
செப்புமறை யாகமங்கல் சித்தித் துணர்த்தார்க்குத்
தப்பில் கதியளிக்குக் தான்.

(கூ.கூ.)

திட்டம திட்டமெனச் செப்புழவ மானத்தான்
திட்டமறை யாபோலத் திற்சொருப—திட்டையின் கண்
ஆத்துமா னந்தம்போ லாகுஞ் சிவானந்தங்
காத்திருப்பார்க் காலைமீந் கண்.

(கூ.கூ.)

அதிட்டஞ்சா யாபருட னுக்குள்ளான் போலவவன்
அதிட்டான வான்மாப்போ லாகும்—கொதிக்கும்
அருத்துமா வென்றறைய லாங்கதனைக் காணா
களுக்காட்சி காணுப்போற் கண்.

(கூ.கூ.)

சோ திமய மாய்வெளிபோற் சொல்ல வளவிக்
சோ திமதிப் பூணம்போற் சொல்லுமே—சோதிடயத்
திற்சோதி தன்னைச் சித்தத்துவ மானத்தாற்
தற்சொருபங் காண்பார் தலை.

(கூ.கூ.)

இவ்வாறு கொள்ளா தினியவுறுப் போத்கொள்வ
இவ்வாறு கொள்வாரு மிங்குண்டி—செய்வதாத்த
தம்மைமயறி வேவடி வாய்த் தாக்காளிற் பொங்குதே
தம்மைமயலால் வெக்கெறு காக்.

(கூ.கூ.)

நிலைமையில் திட்டமுறாய்த் செய்பருத்தா பத்தி
நிலைமையில் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாக்கெனியே லெனமுனரத் தக்கதுபோ லெவ்வுயிற்
தொல்லித் திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௧௬)

எதார்த்தத்தில் தாது மீருக்கு மறிவினனளித்
தாதுமில் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவம்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௧௭)

தொதுத்திட்டமுறாய்த் செய்வுன் மின்முறாய்த்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௧௮)

தொதுத்திட்டமுறாய்த் செய்வுன் மின்முறாய்த்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௧௯)

தொதுத்திட்டமுறாய்த் செய்வுன் மின்முறாய்த்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௨௦)

தொதுத்திட்டமுறாய்த் செய்வுன் மின்முறாய்த்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௨௧)

தொதுத்திட்டமுறாய்த் செய்வுன் மின்முறாய்த்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்—பாவமுத்
தாதுதாதுத் திட்டமுறாய்த் செய்வுன்
தொதுத்திட்டமுறாய்த் செயல். (௩௨௨)

சுராசரந்தா னென்னிற் சுராசரந்தான் யாதோ
சுராசரந்தான் சீவனெனச் சாற்றிற்—சுராசரத்தைக்
காணு தனவென்றிக் காணுமுரு வென்னிடு
காணுய்பு தந்தவிரக் காண். (கஉக)

பூத முயிொன்னிற் பூத முணராதே
பூத முலகென்னிற் பொன்றுமே—பூதந்தான்
மெய்யா யிருக்குமெனின் மெய்யா யிருப்பதெனில்
ஐயறிவி லென்ற லறி. (கஉ௪)

ஐந்தறிவுக் கேதிடமோ வையோ மனமென்னின்
இந்தமனத் துக்கிடந்தா னெங்ஙனே—இந்தமனம்
ஆன்மாவி லென்றுணர்த்தி னான்மாவக் கேதிடமோ
ஆன்மவடி வாஞ்சிவத்தி லாம். (கஉ௫)

இவ்வாறு காணுங்கா விச்சகந்தான் காணுமோ
இவ்வாறு காணுதார்க் கிவ்வுலகே—இவ்வாறு
காணு மஃதன்றிக் காணு சிவமணுவும்
பேணிச்சொல் லாற்றுதிப்பாய் பேய். (கஉ௬)

காண்பானைக் காண்பார்க்குக் காணுலகங் காணுதே
காண்பானைக் காணார்க்குக் காணுமே—காணுலகம்
நம்மிடத்தி லேதோன்றி நம்மிடத்தி லேமறையி
னம்மையல்லா லுண்டோ நவில். (கஉ௭)

நம்மையறி வேவடிவாய் நாங்காணி னெப்போதுஞ்
செம்மை யுலகத் திரள்காணே—நம்மை
யறியாத நாளெல்லா மாணவத்தாற் கெட்டோம்
அறிவே யுலகென் றறி. (கஉ௮)

பணிமுன்பொன் போலப் படைப்பின்முன் சித்தே
அணிபின்பொன் போலசித்து மாகும்—அணியழகைக்
காணிற்பொன் னோமாற்றுங் காணு ததின்மறையுங்
காணுங்கொ லொன்றிலொன்று காண். (கஉ௯)

என்பதுபோற் சித்தை யிலக்கணையாற் காணுங்கால்
இன்புருப்போற் றேன்றுலக மில்லாகுந்—துன்புலகைக்
காணுங்காற் சித்துதயங் காணு ததின்மறையுங்
காணுமுரு வன்றிலொன்று காண்.

(௩௩௦)

பொன்னே. பணியாயிற் பொன்னன்றி வேறில்லை
பொன்னே பணியாய்ப் பொலியுமே—இன்னே
அறிவே யுலகே லறிவன்றிக் காணோம்
அறிவா யிலகு மது.

(௩௩௧)

சம்பவந்தான் யாதோ சகத்தீர்ப்பி லொன்றேபோல்
நம்பரத்திற் கூடத்த னாடுங்கால்—சம்புவன்றிக்
கூடத்தன் வேறோதான் கூடத்த னுக்கயலன்
றோடிக்கண் கண்டார்க் குறும்.

(௩௩௨)

ஒன்றே பலவாகு முற்றபல வேயொன்றும்
நன்றா யுணர்ந்தோர்க்கு நாடுமே—யொன்றுபல
பேதந் தனைத்தவிர்க்கும் பேதமிலாச் சம்பவம்போ
லேதுசம யஞ்சொலுமோ வில்.

(௩௩௩)

இம்மரத்திற் பேய்தா னிருப்பதென லேதீகம்
இம்மரமே பேயா யிருக்குமே—இம்முறையே
சத்தியம்போற் காணுலகிற் சத்தொன் றிருப்பதெனிற்
சத்தாய் விளங்குஞ் சகம்.

(௩௩௪)

சத்தொன் றிருப்பதெனச் சாற்றுவதெவ் வாரென்னிற்
சத்தொன் றிராதாயிற் றுனசையா—சத்தொன்
றிருப்பதனு மானந்தா னின்றியமை யாதே
அருத்தமத னுலறியி னாம்.

(௩௩௫)

பின்னரருத் தாபத்தி பேசியதை வற்புறுத்தும்
இன்ன குணங்குறிய தென்னுமறை—யன்னவற்றை
யொத்திருப்ப தென்னு முவமானஞ் சம்பவந்தான்
எத்தனையுஞ் சத்தொன் றெனும்.

(௩௩௬)

இவ்வரவுங் கற்பனைதா னென்றபா வங்கூறும்
அவ்வரவுஞ் சிற்சோதி யாகுமே—திவ்வியநற்
காட்சியெனி லென்னகுறை கண்டாரின் தேற்பரோ
காட்சிவிட யத்தார்போற் காண். (௩௩௭)

இப்பிரமா ணத்து னெவளோ துடைய னொனின்.
ஒப்பாலோ காயுதனுக் கொன்றேகாண்—தப்புலகம்
வேதாந்திக் கொன்றேகாண் வேறாநா னக்காட்சி
நாதாந்தங் கண்டுணர்ந்த நான். (௩௩௮)

ஏனையோ ருக்கோ விரண்டுமுத லேழளவாம்
ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாரோ—யீனறிவால்
தந்தமதிக் கேற்றபடி தாங்கொண் டலைவார்கள்
எந்தவிதத் துய்வா ரிவர். (௩௩௯)

ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாத காரணமென்
தானமையும் பக்குவத்திற் றக்கபடி—ஞானமுறும்
பக்குவந்தா னைந்தாகும் பாழ்மூடங் கன்மபத்தி
கக்குலக மிக்கதிடங் காண். (௩௪௦)

இவ்வைந்துங் காமியமே யீயும் பதவிசுகம்
திவ்வியநிட் காமியத்தாற் றீருமே—யவ்வழியே
ஞானப் பிரகாச நண்ணு மஃதுடையார்
நானமிலா மூவொன வெண். (௩௪௧)

அப்யாசி நல்ல வனுபவியா ரூடொனல்
அப்யாசி நிட்டை விடா தச்சோதி—கைப்பில்
இதுநா னிதுநானென் றெப்போதுங் காண்பன்
அதிசயா னந்தமல தால். (௩௪௨)

அனுபவியோ வென்னி லகலா தொளியின்
முனங்கண்ட தூலாதி முற்றுந்—தினங்காணிற்
சிற்சோதி யாயொளிஞஞ் செல்வவிளை யாட்டுடையன்
அற்புதா னந்தாழி யான். (௩௪௩)

ஆருடனோ வென்னி லற்பழுங்கா னுதுலகைப்
பேரொளியா நின்னொளியர்வன் பேதமுறான்—தேரின்
அகம்புறமொன் றில்லா னறியார்போற் காண்பான்
இகபரமொன் றில்லானென் றெண். (கசச)

ஆருடர்க் கில்லை யனுபவிக்கொன் றப்யாசிக்
கோரிரண்டு சென்மமென வய்த்துணர்க—தேருங்கால்
இந்நிலையி னின்னொழுதி னிக்கணிதந் தப்பாரோ
இந்நிலைபோல் வேறென் றிலை. (கசரு)

அஞ்ஞான ஞானதனா யாராயி னேனையரும்
மெய்ஞ்ஞானக் காட்சிதனின் மேலிடுவர்—மெய்ஞ்ஞானம்
வாசித்தன் மாத்திரத்தால் வன்பிறவிக் கோய்வில்லை
பேசத்தான் கற்பார்கள் பேய். (கசசு)

அஞ்ஞான பூமியெனி ஞராயி னேழாகும்
விஞ்ஞான மாறாய் விழையுமே—யஞ்ஞானம்
விந்துமகா சாக்கிரமும் வீண்சாக் கிரகனவும்
இந்திரசா லக்கனவு மே. (கசஎ)

சொப்பனத்திற் சாக்கிரமுந் தோன்றாச் சுழுத்தியுமாச்
செப்பிடுவ ராய்ந்துணர்ந்தோர் தேருங்கால்—அப்பிரமத்
தத்தியா ரோப மபவாத மென்றவற்று
ளத்தியா ரோபமிஃ தாம். (கசஅ)

கானனீ ரென்றுங் கயிற்றரவு தானென்றும்
நனவறி வாற்கொள்ளு மெண்ணம்போற்—ரூனறிவாக்
காணுது வேறாக் கருதலத்தி யாரோபம்
வீணு வினையும் வினை. (கசக)

சுட்டப் படாததனைச் சுட்டுமறி வேவிந்து
சுட்டறிவே முக்குணமாத் தோற்றுமே—சுட்டறியின்
மாசாக் கிரமென்பர் மற்றதான் மும்முன்றும்
பேசாத் திரனவாம் பின். (கரு)

கத்தாபோத் தாவறிவே காணஞ்ச் சொப்பனமாம்
கத்தாபோத் தாபூதக் காட்சியே—சத்தாகக்
காணிற் கனவதுவாம் காணிலுருப் போலொழிவிற்
பேணுங் கனநனவாம் பின்.

(௩௫௧)

கற்பனையுந் தூலமும்போற் காணுமுருப் போலியிவை
அற்பமுங்கா னாவிருளு மாயாமை—சிற்சொருபக்
காட்சியுண ராமருளுங் காணுமை யேசமுத்தி
மாட்சியுணர் வாலே மதி.

(௩௫௨)

இவ்வாறு கொள்ளாதா ரெவ்வாறு கொண்டாலும்
அவ்வாறு மெம்மனோர்க் காகுமே—செவ்வாறு
சின்தித் துணரவல்லார் தேரவது தீரவென்
றந்தமற்ற தற்காணி லாம்.

(௩௫௩)

நல்ல சுபேட்சையுட னுடும் விசாரணையுஞ்
சொல்லுதனு மானசியுஞ் சோதிக்கில்—நல்லமிர்தச்
சத்துவா பத்திசம் சத்திபதார்த் தாபாவம்
மெய்த்ததுரி யப்பூமி மெய்.

(௩௫௪)

விடமதனான் மொத்துண்டு விட்டுப்பே ரின்பந்
தடையின்றிப் பேசற்குத் தாகம்—அடைதல்
சுபேட்சை விசாரணையோ சுத்தநூ லாய்தல்
உபேட்சைதன் மானசியென் றோர்.

(௩௫௫)

மெய்ஞ்ஞானக் காட்சி விளங்கல்சத்து வாபத்தி
பொய்ஞ்ஞானக் காட்சியெல்லாம் போயொழியுஞ்—சுஞ்ஞா
உளன்றிலசம் சத்தியென் றோதுபதார்த் தாபாவம் [னம்
ஆன்றதுவி தப்போக் கறி.

(௩௫௬)

வெளிமயமாங் கற்பாறை வெட்டியறி வார்போ
லொளிமயமாஞ் சிற்சொருபத் தொன்றும்—வெளியாகா
தென்று மொருபடித்தா மென்றே யதுவாகை
நன்றூந் துரியமென நாடு.

(௩௫௭)

முப்புடி தானனவு முற்றுலகுந் தேற்றுமே
யப்பான்முகக் காணுன்கி லாகுமே—செப்பைபந்திற்
பாதியா நிற்காலாம் பற்றென் றிலையேழிற்
பேதியா ருற்றுணர்ந்த பேர்.

(௬௫௮)

சிற்சோதி தானுறற் செப்பதி தம்வேரோ
கிற்சோதி யாகாதார் செப்புவார்—சிற்சோதி
யன்றியா னந்தமுண்டே லாகு மத்தந்தான்
இன்னுயி னுண்டோ விசை.

(௬௫௯)

வெற்ற வெளியளவோ வெற்றகுடந் தானளவோ
கிற்றயிருந் தேகமுந்தான் கிந்திக்கிற்—கற்றுணர்ந்தீர்
ஞானமின்றிச் சொல்லன் ஞாயம் பொதுவன்றோ
ஞாயமிலா துண்டோ நவில்.

(௬௬௦)

கேவலமா மூன்றுங் கிளர்சொப் பனமூன்றும்
ஆவலிலாச் சாக்கிரந்தா னாமேழே—யோவியம்போல்
ஆக்குமிதி னுண்மை யறியாதார்க் கென்னுண்டாம்
போக்குவா வெங்கேதான் போம்.

(௬௬௧)

அறிவுக்குக் கற்பந்தா னமுப் புவியும்
அறிவுதைய நான்கா மறியின்—அறிவளர்ச்சி
பாலப் பருவமைந்தாம் பன்னுகுமா ரத்தாரூஞ்
சீலக் கிழமீமழாத் தேர்.

(௬௬௨)

துரியநிலை யொன்றே தொலைக்கும் பிறவி
அரியநிலை யாருக்கு மாங்கே—வரும்பிறவி
யொவ்வொன்று மேலாகு மேலாகு பேட்சைமட்டும்
செவ்வை நிரைநிரையாத் தேர்.

(௬௬௩)

அபவாத மிவ்வேழ மாமென்பர் மேலோர்
அபவாதம் பொய்பொய்ய தாக்கி—யுபமானம்
பாம்பன்று செத்தை பணியன்று பொன்னுக்கி
வேம்புலகா னுர்க்குதவும் வீடு.

(௬௬௪)

சுபேட்சையொன்று கிட்டல் சொற்பமோ கேளீர்
அபேட்சையதில் வாரா தருமை—யுபேட்சை
விடயத்தில் வந்துவிடில் விட்டுப்பே ரின்பந்
தடைவரினுந் தானே தரும்.

(௩௬௫)

பந்தமுத்தி யேதெங்ஙன் பார்க்கின்ற னேதன்பால்
அந்தமற்ற சிற்சோதி யாகுமே—யிந்தநிலை
காணி விரண்டல்ல காணாதார்க் கொன்றல்ல
வீணிதென் னுதுணர்க வீடு.

(௩௬௬)

சித்தப் பிராந்தி செகப்பிராந்தி யென்றிண்டாஞ்
சித்தப் பிராந்தி தெரிவிழப்பே—சித்தம்
மறைக்குஞ் செகப்பிராந்தி மாயும்போ கத்தாற்
சிறக்குமது ஞானத்தாற் றேர்.

(௩௬௭)

சித்தந் தெளியிற் செகமயக்கங் காலொழியுஞ்
சித்தங்கண் காணிற் செகங்காணு—பித்தறிவார்
பூசித் ததனாலும் புண்ணியத்தா லும்போகா
ஆசை மயக்கென் றறி.

(௩௬௮)

மதியன்றி யில்லை மயக்கந்தான் மெய்யே
மதியோதான் மாயையெனின் மாணு—இதினுண்மை
காண்பரியா யத்தாற் கழிசுணத்தா லென்றறைய
மாண்புடையோ யெங்ஙனெனின் மற்று.

(௩௬௯)

தம்மாயை மோகம் தடையா மவித்தை
அம்மாறு வித்தையிவை யாகுந்—தமந்தானுந்
தன்னை மறைக்குமிரு டன்னையுல காக்காட்டித்
துன்னுவதோ மாயையெனச் சொல்.

(௩௭௦)

தன்னினப்பைத் தானே சகப்பிரிய மாக்கியெங்கும்
மன்னுவதே மோகமெனல் மக்கினமாத்—தன்னை
யறிந்துமறி யேனென்கை யாமவித்தை மித்தை
வெறும்பெயரோ தன்னுருத்தான் வேறு.

(௩௭௧)

அசத்துசடந் துக்க மநித்தமுடன் கண்டம்
வசத்ததுதா னென்பர் மகான்கள்—அசத்தென்னில்
வான்மலரோ போலு மதியொன்றில் லாச்சடமாம்
மீன்காட் டிரைசுகத்தின் மேல்.

(௩௭௨)

ஆளு தத்துவமு மாணவமுங் கண்டமதே
மாருக வேநின்று மாறுமே—தேறில்
அநித்தமென லெந்து மதினிலக்க ணந்தான்
இனிக்குணந்தான் யாதோ விசை.

(௩௭௩)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்தும் பின்ன பின்னம்
ஒத்தபின்னா பின்னமுட னோருங்காண்—மெத்துகின்ற
சாவயவமு மன்மையுடன் சாற்று முபயமுமே
மேவுதுச்ச நித்தியமு மேல்.

(௩௭௪)

தோற்றுமநிர் வாச்சியமுந் தொல்லங்க சங்கமுடன்
சாற்று சுகந்தாமுஞ் சார்பின்மை—ஆற்றும்
விரிவொடுக்க சேதனமும் வீயாவ சேதனமும்
பெருகுசுத்த மோடசுத்தம் பேண்.

(௩௭௫)

பரிச்சின்னந் தோற்றம் பலவாம் விகாரம்
உரித்தா மிவற்றை யுணரின்—தெரித்தமுதல்
சத்தாவ துள்ளதுபோற் சந்ததமுங் காணுமே
புத்திவிகா ரத்தவர்க்குப் பொய்.

(௩௭௬)

அசத்தாவ தில்லை யறிவுக் கயலோ
யசத்தாவ துண்டில்லை யாகும்—நிசத்திற்
பிறிதாகத் தோற்றுலகம் பின்னமென்பர் தன்னுட்
செறிவதாக் கண்டபின்னந் தேர்.

(௩௭௭)

பிறிதாயு மல்லாமை பின்னபின்ன மாகும்
அறிவா யனைத்துலகு மாதல்—உறுப்பாகும்
எல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி யாய்விளங்கல்
இல்லா வுறுப்பென் றிசை.

(௩௭௮)

எல்லாமா யல்லவாமா யேற்கு மனுபவமே
நல்லா ருபயமென்பர் காடுங்கால்—சொல்லான்
மலடிமக னென்முற்போன் மாயையென் றுந்தம்
இலகுயிர்போ னித்தியமென் றென். (கடவு)

அகிர்வாத் சியந்தா னறியா தறிவை
தனுகாண மாக்கைடல் சாரும்—தனுகாணம்
நாளு யிருந்துமனை நானன்மை சங்க சங்கம்
ஞானுகா ர்த்தவற்கு நாடு. (கடவு)

சுதந்தரந்தான் யாதோ தொலையாக் கருவி
சுதத்தறிய நாக்காட்டும் தோற்றம்—சுதந்தரந்தா
னின்மையா தென்னி னெனக்காணி னில்லையே
நன்குணர்ந்தோர் காண்பார் னனி. (கடவு)

அலைமுழு தாய்விரித்து மாகா தடங்கும்
பகிர்முகத்த தாமவர்க்கும் பாராய்—நனையாகும்
சேதனந்தா னெவ்வெவர்க்குஞ் சேட்டிப்ப தாத் தோற்றஞ்
சேதனையிற் குணன்போ சொல். (கடவு)

அசேதனந்தா னம்மை யறிவாகக் காணின்
அசேதனமா மாயையுந்தா னுக்கை—நிசாநிகடாம்
இல்லாத் சுத்த விருப்பதுதான் சுத்தமென
வெல்லா யிருந்து யிலை. (கடவு)

நீலம் பொருளிடமாக் காணில் பச்சின்னம்
நீலமறி வைப்போலச் செப்புலகம்—நீலமாகத்
தோற்றுவதே தோற்றக் தொலையா மலையமே
சாற்றுவிசா ரப்பெயரே தான். (கடவு)

இம்மாயை போதற் கெதுதற் திமென்னிற்
கம்மா விருக்கிற் சுசுஞ்சுதான்—இம்மாயை
கேள்விமன னத்தெளிவுங் கேடில் சமாதிபுடன்
ஆள்வெளிப்பட் டாலிங் கறும். (கடவு)

தேவியி யுபக்கிரமங் கேட லுப சங்காரம்
காங்கடக் கும்படியா நற்பலமுங்—கோளில்
அழர்வனையுந் பத்தி யருத்தவர் தங்கள்
அழர்வனா னக்கேள்வி யாம்.

(க.அக)

உபக்கிரமஞ் சித்தே யுலகாநிக் காநி
உபசங்கா மந்தா லுலகை—யாவாத
மாக்க மனத்தி லுதிவாக்கி யம்மனத்தைத்
தாக்கற்ற தாவீளவக ளான்.

(க.அ௪)

இவ்விரண்டு மொன்றே யினித்தவப்பி யாசந்தான்
இவ்விய சிற் சோதியே தேற்றதோ—யெவ்விடத்துங்
கண்டதுநா னென்றே கணத்தோறு மாருது
கண்கண்கண் டேபழகல் காண்.

(க.அ.அ)

பலமாவ தெங்கும் பரிபூ ரணமா
யலவிலாச் சிற்சோதி யாகி—யுலகனைத்துங்
தவ்வையன்றிக் காணுமை சாற்றுவின்ற பூர்வதையோ
உன்னளவுந் கும்படங்கா தோர்.

(க.அ.க)

காட்சியான வுக்கன்றி காணு தறிவளவுந்
காட்சியும் பத்தியெனினி லாயுங்காண்—மாட்சி
யறிவே யுலகாநிக் காநியெனக் காண்டல்
அறிவாளுந் சோல்வா ரறி.

(க.க௦)

அருத்தவா தந்தா னறிகே வயமா
யிருக்கும் பிரமத் தியற்றைக—அருட்டி முதல்
ஐந்துக்குங் கர்த்தா வதுதானே யன்றியிலே
யுய்த்துபோ மாநென்றே போர்.

(க.க௧)

சிறவணந்தா னிவ்வாறு செப்பு மனனக்
திரிவித்த தாவலத்தைச் செப்பில்—ஒருவாத
உத்தியலு மானனோ மோயாத தர்க்கநிலை
யுத்தியது கேடுகா னுற்று.

(க.க௨)

அறிவே யுலகென்ப னத்துவிதி பேதி
யறிவன்றி வேறென்ப னாயின்—அறிவன்றிக்
கண்டாருண் டோவுலகங் காணுமை யேனென்னிற்
கண்டா லறிவலரோ காண்.

(௩௯௩)

காண்பா ரறிவாயிற் காணுலகம் வேறென்னிற்
காண்பாண யன்றி யெங்கே காணுலகம்—மாண்பறிவுக்
கப்புறத்த தாமென்னி னவ்வறிவி னெல்லைகண்டோ
மப்புதனத் தாலோ மதி

(௩௯௪)

மரணஞ் சுழுத்தி மயல்முர்ச்சை மூன்றில்
கரணம் புலன்செகத்துங் காணா—நிருணயத்தால்
வேறிடத்த தாமென்னில் வேறுபிரித் துக்காட்டில்
வேறிடந்தா னென்போம் வியந்து.

(௩௯௫)

தூலப் புறத்ததெனிற் றூலமறி வல்லவே
தூலந்தா னன்றளவுஞ் சொன்னதெனிற்—றூலம்
உலகத்தோ டொக்க வுணர்வன்றிக் காணோம்
உலகத்துக் கேதிடந்தா னோது.

(௩௯௬)

பொறிகரணஞ் சீவன் புகலுடல மட்டே
யறிவுமுடன் மட்டென்ப மாயின்—அறிதொழிலால்
ஒத்திருப்ப தேனு முறக்கத்தறி வின்றோ
எத்தொழிலு மற்று லிசை.

(௩௯௭)

பாராத போதுலகம் பார்க்கப் படாததினால்
பாராதிக் கெவ்விடமோ பாம்பென்னிற்—நீரா
வறிவன்றிக் காணோ மறிவே யுலகம்
அறிவுதய மாணு லறி.

(௩௯௮)

ஆன லுறக்கத் தறியப் படாதென்னை
தானு யுலகந் தனைப்பண்ணித்—தானே
அறிந்துழலு மாற்று லலுப்புற் றிருக்குந்
திறங்கண்டா லாங்கே தெரி.

(௩௯௯)

ஓர்துரும்புஞ் செய்யே மூலகமெங்ஙன் செய்வமெனின்
ஓர்தா னறிகிற்பா ராச்சரியம்—ஓர்வரிய
சித்து முயற்சி செடமுயற்சி யென்றிரண்டாம்
அத்தநிழற் சித்திரம்போ லாம். (ச00)

இத்திறத்தா னெங்ஙனெனி னெவ்வுயிருஞ் சித்தலவோ
சித்துமய மாறாற் செகங்காணார்—சித்த
விகற்பஞ் செகமாகும் வீண்கற் பனையால்
விகற்பவுல காமோ விதி. (ச0௧)

சித்தந் தெரியிற் செகநாசங் காணுமே
சித்தமரு ளாயிற் செகமாகும்—இத்திறத்தை
கண்டாற் கஃதுண்மை காணாதார்க் கென்சொலினும்
உண்டோ வுணர்விங் குரை. (ச0௨)

மாறாது தற்காணின் மண்ணாதி செய்வதெங்ஙன்
மாறாத தன்னிழப்பின் மன்னுமே—தேறேனான்
என்றார் திரிபுடியு மேகவெளி யாயொளிரும்
அன்றே தொழிலறுதி யாம். (ச0௩)

தெரிவன்றிக் காணோம் செககீவ ரீசன்
தெரிவே யிவையென்றுஞ் செப்பேம்—தெரிவேதான்
என்று மொருபடித்தா மீதுண்மை கண்டார்கள்
நன்றுநீ தென்னார் நயந்து. (ச0௪)

கற்பனையே கர்த்தாவே காணா ரிதினுண்மை
யற்பமுஞ்செய் யெண்ணா ரஃதுண்மை—கற்பனையால்
அட்டமா சித்திசெய லாச்சரிய மல்லவே
நட்டதவத் தாலெண்ணி னாடு. (ச0௫)

நவமுயற்சி தன்னாலே தானே முடியுந்
தவப்பலந்தன் னாலன்றேற் றக்கோய்—தவமுயற்சி
தானே தரும்பலனைத் தாராச் சடமென்னிற்
தானன்றி யுண்டோ சடம். (ச0௬)

சித்துசுட பேதம் சிதைவாவொன் றுயினிதில்
ஒத்தா லகம்புறந்தா னோடுமே—சித்துமய
மாத லருமை யறியாமை கேடருமை
யீதருமை யென்றே யிரு.

(சூ0௭)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெக்கால முந்தொழிலும்
தப்பினறி வன்றியிலை தங்குமிடம்—செய்ய
யறிவாகக் காணு யனைத்துயிருங் காணில்
அறிவன்றி யுண்டோ வயல்.

(சூ0௮)

அனுமானந் தர்க்க மறைவிற் பெருகும்
மனனத்தாற் றுமே மதித்துத்—தனுவாதி
சங்கற்பத் தோற்றத் தடையறுக்க வல்லானாக்
கிங்கற்ப மைய மிலை.

(சூ0௯)

சுத்தமுத லேந்துலகந் தன்னிலுதித் தேமறைவும்
சுத்தமுத லேந்துத் தடமன்றே—சுத்தாய்
இருக்குமறி வன்றோகா மில்லாத நேரம்
இருப்பதுதா னுண்டோ வினை.

(சூ10)

நிதித்யா சனந்தா னிலையாக மைந்தாம்
மதிக்கிலனை மந்திரமு மாயை—நினைத்தும்
பரிசுமுடன் பாவம் பழுதிலா வத்தோ
டரியர்மா யோகமென லாம்.

(சூ11)

மந்திரத்தான் யாடுதன்னின் மாவைக் கியமாதி
மந்திரத்தை யுத்தரிப்பான் மானதழம்—அத்தமுதல்
எல்லாம் பிசமதி லென்று முறைந்திருக்கை
தல்லோ ளறைவார் மயத்து.

(சூ12)

பிறப்புப் பிணிதப்புப் போச்சாக் காடு
மறக்கார்க் கனுபூதி மன்னும்—மறக்கில்
ஒருபோது மின்பயிலை யோமாதார்க் கின்பங்
குருதிலு காமே கர்.

(சூ13)

பரிசுத்தான் யாதென்னிற் பன்னுதித காப்ப
னரிதாது மானம்மொளி யாக்கை—பிரிபாமற்
கண்ணென்க்து கிழ்கைமொனக் கற்றுணர்க்கேதார் செப்பலிகக்
கண்ணென்க்து கிழ்பாய் கனிக்கு. (௧௧௧)

பாவமோ கந்தாதே பன்னுதற் கஞ்சிரமா
மேவு திசைச்செவியா மேலாகத்—தாவுகதிர்த்
சந்திரானுத் துரியனுத் சாற்று மிருவிதியா
கந்துமறை கன்முகமா நாம. (௧௧௨)

வானுக்கு பூமிமடி மன்னு விராட்சொருபத்
தானுன்னி யொவ்வொன்றுத் தன்னியே—தானம்
மொவ்வொன்றக் கண்ணென்க லாமென்பர் மேலேவர்
மொவ்வொன்றக் கஞ்சிரிய யார். (௧௧௩)

அபாவமோ கந்தா னன்னுதாய் பிரமத்
துபாதி யானெத்து மொருவித்—கபாலகலை
கண்ணென்க மென்னுணர்க்கேதார் கண்ணென்கப் பிரிக்கலையாக்
கண் கண்ணிப் பார்த்திக் கது. (௧௧௪)

பன்ன லொழித லுணராம மயற்றுணர்க்தல்
மன்னு மிவற்றிலகு மேகமொளி—தன்னி
மொழிநி லிணைய மொவையுத்தன் லுட்கண்
மவத்தை மிதத்த மதி. (௧௧௫)

இதாதான்மோ மொகமின வின்வாறு கானின்
அதவிதாய் மொன்றாம லாவார்—இதமோது
மத்திசெழி மிக்கையான் அதுணர்க்கேதா ராமுக்கை
இத்திதங்கள் மின்வா கிலை. (௧௧௬)

புழிவாகத் தன்னி யறித்தாலும் மொகம்
மிக்கவாம் மிக்கத் தெருக்கை—மத்திதார்
மிக்கவத் தன்னுள் மிக்கதாயைப்பன் கண்ணென்
மிவற்றைத் திக்கத்தித் திதமி. (௧௧௭)

பூத பவுதிகமும் போன்றுவர்த்த மானபெனல்
பூதப் பதிபந்தம் போனசுகம்—காதல்
இழுத்தமுற வென்ப நீவர்பொது கந்தான்
அழுத்தல்வரு போகத் தறி. (௪௨.௧)

விர்த்தமா னந்தான் வனிதாது கண்டலேதல்
அர்த்தபரிது வென்றே யறுதியாற்—சற்கருமத்
திவ்வனர்த் தந்தீங் நியம்புஞ் சமாதிபீரன்
டவ்விரண்டிஞ் சொல்லே னறி. (௪௨.௨)

சீவ்விகற்ப நிர்விகற்பஞ் சாற்றினினை மூற்றுமன்றம்
எவ்விகற்ப மாற்றுமனை யென்னையெளித்—நிர்வியகற்
சத்தானு வித்தமொடு சாற்றுந் திரிசயமும்
ஒத்ததுவே நிர்விகற்ப கோர். (௪௨.௩)

சீத்தானு வித்தந்தான் தன்னெத்தா னுக்கானல்
மித்தைத் திரிசியந்தான் மெய்யுணர்வின்—எத்தனை யுந்
கான லதுவாகும் கண்டவற்றை மெய்யுணர்வாக்
கான னிருவிகற்பங் காண். (௪௨.௪)

நம்மைவிகற் பித்துணர் னுமன்ன எத்தமப்பென்
மம்மைகை காக்காணி னுமாகேம்—நம்மை
பகபதி பாசப் பகுப்பாக்கிக் கெட்டோம்
நிசவிழிப்பா னுண்டோகீ கேட். (௪௨.௫)

அகப்பதிலென் நிலலாம லாயுந்நான் காயுந்
அகமதைத யென்றிசண்டு மாவிற்—சகமாதி
தோற்றது கில்லாது தோற்றினு னுத்தித்தே
மாற்றினுர்க் குண்டோ மயல். (௪௨.௬)

சமாதி யிலக்கணம்போற் சாட்சாத்கா சத்தை
புமான்மயப் போதிக்கிற் போதஞ்—சமாதிக்கீ
யெல்லாங் கடந்தோர்வோ யென்மயக்கக் தீர்த்தியை
எல்லோ னறைவா னயந்து. (௪௨.௭)

சீவன் விசேதகம் தெரிநீரின் டாமென்பர்
சீவன்முத்தி யாதென்னிற் செப்புவன்யான் — சீவன்
அநிவே வடிவா யனுநினமுத் தன்னைப்
பிழிதாகக் காணுமை யின். (௧௨௮)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெவ்வாளுத் தோற்றிடினு
மெய்ப்பொருளாக் கண்டொளிர் தன் மெய்யறிவு — தப்பி
விடினுஞ் சுகரிமுத்து மெய்யறிவு தாக்குத்
தொடுமோ விடயாகஞ் சொல். (௧௨௯)

அடிப்பானை தட்ட வடுக்கென்ன வீழும்
அடிப்பானை காணத் தனையும் — தடிப்பின்றி
யெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவடி வாய்க்காணல்
இல்லாத நேர மிலை. (௧௩௦)

உறக்கம் விழிப்புண் டெவ்வடிவ மாயின்
உறக்கம் விழிப்பெங்கு னுண்டாம் — மறப்பற்றுச்
சித்துவடி வாயிற் சிதையா தவத்தெதொறும்
ஒத்தித் தயிருத்தறிவ தோர். (௧௩௧)

அறிவன்றி காணுண் டகம்புறத்தை யேற்றில்
அறிவில்லாத சீவருள மாயின் — அறிவன்றி
காமென்ப தில்லையா னுனென் றறிவுறைதற்கும்
காணநிலவன் தின் னுணர்க்கீத னுன். (௧௩௨)

நானே யானத்தாவ னுனைதெ து மாகாவே
காமென்ப தென்னபொரு ளாதிங்கால் — காணே
விசுவாநி யானை விவகாசி காதி
தக்கா னைவகீதால் கான். (௧௩௩)

நின்றதுந் தென்னுந் தீங்காந் கந்ததுந்
நின்றதுந் தென்னுந் தெந்ததுந் — மனதே
மனவென னு மான்கனிநு மையக் தீயிக்
ககையாந் த மனமகையா னின். (௧௩௪)

என்னையான் பல்லுருவா யேமாந் தியற்றியெனே
யன்னியமாக் கண்டலைந்தே னாயுக்கால்—இன்னுனென்
றிப்போ தெனைக்கண்டே னேகவெளி யாயறிவாய்
எப்போது மாமுமை யென். (சுசுநி)

எல்லாமா யல்லவுமா யிப்போ தெனைக்கண்டேன்
எல்லாமா யாயினன்றோ வல்லவெனல்—இல்லையே
என்னையா னுற்றுணர் னென்றே திடங்கொண்டே
னன்னியமொன் றில்லாமை யால். (சுசுநி)

செயலனைத்துஞ் செய்துஞ் செயலில்லா தேது
நயந்துநய வாததெது நானென்—நயலின் நித்
தன்மயமாய் நிற்பதெது தானே யதுவாதல்
நன்குணர்ந்தோம் நால்வகையா நாடு. (சுசுநி)

பிரமவித் தேவானும் பேசுவரி யானும்
அரிதாம் வரிட்டனுந்தா னாவர்—தெரியின்முத்
தாவான் குடும்பத் தழுந்திப் பலசெயினும்
மேவான் விருப்பமதின் மேல். (சுசுநி)

விருப்பமிலா னெம்முயற்சி வேண்டிச் செய் வானென்
விருப்பம் வினோதமன்றி வேண்டான்—விருப்பத்துப்
பாம்பல்ல வென்றுகண்டான் பாவித் தழுதாலும்
பாம்பழகை மெய்யோநீ பார். (சுசுநி)

தோற்ற முருவேடம் தொலையா விடஞ்செய்கை
சாற்றுமிவை பந்தமெனத் தான்றவிர்த்து—காத்திற்
றிரிவான் வானென்பர் தீர்த்தவிடங் கண்டார்
திரிவானே னென்றறையிற் தேர். (சுசுநி)

தோற்றமுத லைந்துந் தொடரா தெனவேண்டித்
தோற்றமுத லைந்திற் கழல்வானென்—தோற்றத்தெதக்
காணு மறிவாடிவாய்க் கண்டார்க் கிடமெங்கும்
காணுமகப் போலுழல்வர் காண். (சுசுநி)

வரியானே வென்னில் வரும்போகந் தன்னுற்
தெரியான் பிறராத் தெரிவான்—தெரிவன்றிக்
காணான் பிறிதொன்றுங் காணின்வே ஞாயவற்றைப்
பேணான் றனையன்றிப் பின். (சசஉ)

வரிட்டனே வென்னில் வரும்போகந் தன்னுத்
தெரிவித்தா லுந்தெரியான் செப்பான்—இருக்குநிலை
என்னு லுயர்வொப் பிழிவில்லை யன்னேனாக்
கின்றே பிறப்பிங் கினி. (சசங)

சீவன்முத்தி நால்வாநிலை செப்பினது போலுணர்த்தாய்
தாவில்விதே கத்தினிலை தான்கேட்கின்—மூவருக்கும்
எட்டாத வல்லமனே யிங் கிதற்கு மேற்கோளாம்
தட்டா நிலையதனற் றான். (சசச)

மாமும வின்நிலையின் மன்னிச் சுகிப்பார்கள்
காசுப் பதவிலை வந்தாலுஞ்—சீஞர்
சர்னையகரி யாயோக சாதனத்தான் ஞானந்
தருமிந் நிலையிங்கு தான். (சசரு)

வேடங் குணஞ்செய்கை வேவேசுகா னன்நென்னின்
காடுங்கா லாமல்ல நானன்றே—தேடி
எனையங்குங் காணளவு மிம்முயற்சி வேண்டும்
மினவேழிங் குண்டாயிற் பேசு. (சசசு)

எதார்த்தவாதம்

முற்றிற்று.

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

[illegible]

பரிசுரதாபதி

[illegible]